

26 — 30.05.2021
WROCŁAW, NFM

10. MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL
10TH INTERNATIONAL FESTIVAL

M E N
MUSICA
ELECTRONICA
NOVA

R

I

T

R

Y

T

U

A

Ł

Y

A

L

S

KONCERTY
PERFORMANCE
VIDEO
TANIEC
INSTALACJA

CONCERTS
PERFORMANCE
VIDEO
DANCE
INSTALLATION

ANDRZEJ KOSENDIAK – DYREKTOR GENERALNY GENERAL DIRECTOR • PIERRE JODLOWSKI – DYREKTOR ARTYSTYCZNY ARTISTIC DIRECTOR

MUSICAELECTRONICANOVA.PL

KALENDARIUM FESTIWALOWE FESTIVAL CALENDAR

26.05.2021, ŚR. WED
20.00 8 PM

RYTUAŁ: LOG IN / LOG OUT

KONCERT ONLINE ONLINE CONCERT
STRONA PAGE 9

27-30.05.2021, CZW.-NIEDZ. THU-SUN

MARTWA NATURA STILL LIFE

INSTALACJA INSTALLATION
STRONA PAGE 17

27.05.2021, CZW. THU
20.00 8 PM

RYTUAŁ: GŁOS RITUAL: VOICE

KONCERT CONCERT
STRONA PAGE 19

28.05.2021, PT. FRI
20.00 8 PM

CARTE BLANCHE

KONCERT ONLINE ONLINE CONCERT
STRONA PAGE 29

29-30.05.2021, SOB.-NIEDZ. SAT-SUN

13.00-16.00 oraz 17.30-19.30 (performance jest powtarzany co 30 minut)
1-4 PM and 5.30-7.30 PM (the performance is repeated every 30 minutes)

RYTUAŁ: INTYMNOŚĆ RITUAL: INTIMACY

PERFORMANCE
STRONA PAGE 36

29.05.2021, SOB. SAT
19.00 7 PM

RYTUAŁ: CIAŁO RITUAL: BODY

TANIEC DANCE
STRONA PAGE 39

29.05.2021, SOB. SAT
20.00 8 PM

RYTUAŁ: MASZYNY RITUAL: MACHINES

KONCERT CONCERT
STRONA PAGE 43

30.05.2021, NIEDZ. SUN
18.00 6 PM

RYTUAŁ: EN FACE RITUAL: EN FACE

KONCERT CONCERT
STRONA PAGE 50

30.05.2021, NIEDZ. SUN
20.00 8 PM

RYTUAŁ: WOJNA I WOLNOŚĆ

RITUAL: WAR AND FREEDOM

KONCERT CONCERT
STRONA PAGE 58

Czy granice geograficzne nadal istnieją w sztuce i nowych technologiach? Czy nadal możliwe jest przenikanie się kultur, które nie doprowadzi do uniformizacji? Czy nadal jesteśmy w stanie inspirować się tradycyjnymi kulturami? Jakie miejsce zajmuje archaizm w świecie naznaczonym przez nieustanną kontrolę? To pytania, na które spróbuje odpowiedzieć tegoroczna edycja festiwalu Musica Electronica Nova.

Jej tytuł *Rytuały* będzie rozważany z kilku perspektyw: *Rytuał: Ciało, Rytuał: Maszyny, Rytuał: Głos*. W programie znajdą się zarówno utwory czysto elektroakustyczne, jak i dzieła na duży zespół wykonawców. Jako wizytówkę festiwalu chcemy nadal prezentować projekty spoza dziedziny czystej muzyki: taniec, instalacje, performance'y, wideo; kierunek ten odzwierciedla wielką ewolucję w muzyce współczesnej, w której kompozytorzy potrzebują poszerzyć wachlarz używanych przez siebie środków artystycznych i tworzyć nowe wizje. Przedstawimy też prawykonania kilku nowych utworów, które zamówiliśmy u kompozytorów z Francji, Austrii i Niemiec, aby podkreślić europejski wymiar festiwalu. Nowe zamówienia są dla nas niezwykle ważne, ponieważ chcemy utrzymywać stałe i mocne relacje z artystami z zagranicy.

Zaprezentujemy wyjątkową wersję *Święta wiosny* w wykonaniu zespołu baletowego Davida Wampacha. W przedstawieniu tym muzyka Strawińskiego jawi się tylko jako duch: została zastąpiona czterdziestopięciominutowym, obsesyjnym rytuałem oddychania w kręgu! W programie nie zabraknie też kilku kompozytorów z ubiegłego wieku, takich jak Luigi Nono, Ivo Malec czy George Crumb, których dzieła można również potraktować jako rytuały i które oferują bogate odniesienia do tego wątku.

Jednym z najważniejszych zagadnień, które chcemy postawić jest pytanie o sens tworzenia muzyki w dzisiejszym świecie. Czy komponowanie ma nadal znaczenie, a jeśli tak, to jaki? W tym bardzo trudnym czasie, w którym żyjemy od 2020 r., mamy wielką nadzieję, że MEN będzie okazją do wspólnego spędzania czasu i dzielenia się nowymi doświadczeniami muzycznymi, nowymi rytuałami.

Pierre Jodlowski, dyrektor artystyczny Musica Electronica Nova

Are geographic borders still relevant to art and new technologies? Is it still possible for cultures to mingle in a way that does not result in homogenization? Can we still be inspired by traditional cultures? What is the place of archaism in a world marked by constant control? This year's edition of the Musica Electronica Nova attempts to answer these questions.

Its theme, *Rituals*, will be considered from several angles: *Ritual: Body, Ritual: Machines, and Ritual: Voice*. The program will feature both purely electroacoustic pieces as well as music written for large performing ensembles. We want non-musical art, like dance, installations, and performance art, to continue to be the festival's trademark; this direction is a reflection of a great evolution taking place in modern music, as a result of which composers feel the need to broaden the repertoire of the media they use and the visions they create. We also present premiere performances of several new pieces which we have commissioned from French, Austrian, and German composers to highlight the festival's European dimension. New commissions are extremely important to us because we want to maintain solid, long-term relationships with foreign artists.

We are going to present a unique version of *The Rite of Spring* performed by David Wampach's ballet ensemble. In his show, Stravinsky's music becomes little more than a ghost – it is replaced by a forty-five-minute obsessive breathing circle ritual. The program also features several composers from the last century, including Luigi Nono, Ivo Malec and George Crumb, whose works can both be seen as ritualistic and often deal with rituals as such.

One of the key questions we would like to address is that of the meaning of making music in the modern world. Does composing still mean anything and, if so, then what? We hope that the festival will be a chance to spend time together and share new musical experiences – and new rituals – in the difficult period that we have lived in since 2020.

Pierre Jodlowski, Artistic Director of Musica Electronica Nova

PIERRE JODLOWSKI

Kompozytor, performer i artysta multimedialny. Jego muzyka, często o gęstej fakturze, łączy brzmienia akustyczne z elektronicznymi oraz charakteryzuje się wyrazistym profilem dramatycznym i politycznym. Przedstawiał swoje kompozycje we Francji i poza jej granicami, w większości miejsc poświęconych muzyce współczesnej, a także innym dziedzinom artystycznym: tańcowi, teatrowi, sztukom wizualnym, muzyce elektronicznej. Obecnie jego twórczość obejmuje też działania z innych dyscyplin sztuki: filmy, instalacje interaktywne, inscenizacje. Od 1998 r. jest jednym z dyrektorów artystycznych studia badawczego i produkcyjnego éole, którego siedziba znajduje się w centrum kulturalnym Odyssud w Blagnac. W latach 1998–2014 współprowadził też Festival Novelum w Tuluzie. Współpracował z takimi zespołami jak Ensemble intercontemporain, Ictus, Ensemble KNM Berlin, Ensemble Orchestral Contemporain, Ensemble Musikfabrik, Nouvel Ensemble Moderne, Ars Nova, Proxima Centauri, Court-circuit, Ensemble Les Éléments, Berg Orchestra, LUX:NM oraz solistami międzynarodowej sceny muzyki współczesnej.

Otrzymał zamówienia na kompozycje od IRCAM, Ensemble intercontemporain, francuskiego Ministerstwa Kultury, Akademie der Künste w Berlinie, CIRM, Ina GRM, Donaueschinger Musiktage, Radio France, Concours International de Piano d'Orléans, GMEM, GRAME, Siemens Stiftung, Théâtre du Capitole w Tuluzie, europejskiego projektu Integra, studia EMS w Sztokholmie, Fondation Royaumont, Cabaret Contemporain, Biennale w Wenecji, polskiego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Od 2019 r. jest dyrektorem artystycznym festiwalu Musica Electronica Nova. Jego utwory są wykonywane w najważniejszych miejscach poświęconych współczesnej sztuce dźwiękowej we Francji i innych krajach europejskich, a także w Kanadzie, Chinach, Korei Południowej, Japonii, Stanach Zjednoczonych i na Tajwanie. Niektóre z jego kompozycji zostały opublikowane przez Editions Jobert, ponadto znalazły się na nagraniach audio i wideo dla Éole Records, Radio France, KAIROS, Percussions de Strasbourg. Artysta mieszka we Francji i w Polsce.

Composer, performer and multimedia artist. His music, often marked by a high density, is at the crossroads of acoustic and electric sound and is characterized by dramatic and political references. His work as a composer led him to perform in France and abroad in most places dedicated to contemporary music as well as other artistic fields, dance, theatre, visual arts, electronic music. His work unfolds today in many areas: films, interactive installations, staging. Since 1998, he has been co-artistic director of éOle (research and production studios based in Odyssud – cultural centre in Blagnac) and Festival Novelum in Toulouse (from 1998 to 2014). He has been collaborating with various ensembles such as: intercontemporain, Ictus, Ensemble KNM, the Ensemble Orchestral Contemporain, Ensemble Musikfabrik, the Nouvel Ensemble Moderne, Ars Nova, Proxima Centauri, Court-circuit, Ensemble Les Éléments, the Berg Orchestra, LUX:NM and various soloist from the international contemporary music scene.

He has received commissions from IRCAM, Ensemble intercontemporain, the French Ministry of Culture, Akademie der Künste in Berlin, CIRM, GRM, SWR Donaueschinger Musiktage, Radio France, the International Piano Competition in Orleans, GMEM, GRAME, Siemens Foundation, Théâtre du Capitole of Toulouse, the European project INTEGRA, the studio EMS in Stockholm, the Royaumont Foundation, Cabaret Contemporain, Venice Biennale, Polish Ministry of Culture and National Heritage.

Since 2019, he has been Artistic Director of Musica Electronica Nova Festival. His works are performed in key places devoted to contemporary sound arts in France, Europe, Canada, China, Corea, Japan, Taiwan, and the United States. His works are partly published by Editions Jobert and are the subject of several CD and video recordings on the labels éOle Records, Radio France, Kairos. He lives in France and Poland.

KOMPONOWANIE RYTUAŁÓW

Marcin Bogucki

Jeśli spojrzeć na *Święto wiosny* z perspektywy etnologicznej, można określić je jako kosmiczny rytuał zaślubin. Jego kulminacją jest ofiara z dziewicy. Dziewczęta wykonują taniec weselny, podczas gdy Wybrana wpada w trans doprowadzający ją do śmierci. Okrutna ceremonia wypełniająca drugą część *Święta wiosny* była punktem wyjścia dla Igora Strawińskiego i Nikołaja Roericha przy pisaniu libretta baletu. Choć w późniejszych latach kompozytor twierdził, że sama historia jest pretekstowa, nie ma wątpliwości, że dzieło narodziło się z fascynacji wierzeniami pogańskimi. Artyści łączą w librecie wiosenne rytuały płodności związane z bogiem Jaryłą oraz zwyczaje weselne, choć przedstawione w balecie ułamki obrzędu są dalekim przetworzeniem dawnych wierzeń. *Święto wiosny* wpisuje się w nurt rosyjskiego neoprymitywizmu popularnego na początku XX w., koresponduje także z ówczesną francuską modą na egzotykę. Strawiński i Roerich dokonują tu aut egzotykcji – nie chodzi im o dokładność etnograficzną, lecz o przedstawienie samej esencji rytuału: uniwersalnej i widowiskowej. Jeśli prześledzimy dzieje powstania baletu, będziemy mogli zaobserwować różnice między podejściem obu twórców do dawnych wierzeń: Roerich podkreślał witalności i radosny charakter rytuałów, Strawiński zaś ich mroczną stronę i przemoc.

Przedstawiona w *Święcie wiosny* wizja ofiary koresponduje z koncepcją Reného Girarda dotyczącą pochodzenia rytuału, zawartą w książce *Sacrum i przemoc*. Twierdzi on, że u podstaw religii leży mechanizm składania ofiary, powtarzanie tego służy zaś utrzymaniu przemocy z dala od wspólnoty. Odwołując się do uniwersalnej koncepcji kozła ofiarnego, Girard widzi w rytuale reaktualizację pierwszego spontanicznego linczu przywracającego porządek społeczny. Okrucieństwo, na poziomie symbolicznym lub realnym, skupione na wybranej jednostce jest niezbędne do skanalizowania przemocy – w ten sposób społeczeństwo może utrzymać ją w ryzach i nie dopuścić do tego, by rozlała się ona szerokim strumieniem.

Teoria Girarda jest tylko jedną z wielu interpretacji rytuału. Choć intuicyjnie jesteśmy w stanie podać jego podstawowe wyznaczniki (skodyfikowane działania podejmowane publicznie i uroczyscie), gdy zaczynamy zgłębiać literaturę etnologiczną, pojawiają się liczne wątpliwości. Czy rytuał ma określoną funkcję? Czy jego treścią jest raczej represja, czy może wyzwolenie jednostki? Jaka jest zależność między mitem a rytuałem? Czy jest on operacją psychologiczną, czy intelektualną? Nie są to jedynie jałowe spory naukowe, rozważania te łączą się z innymi poglądami, wynikającymi czasem z osobistych przekonań na temat religii oraz wizji społeczeństwa.

W drugiej połowie XX w. myśl teoretyczna szła w dwóch przeciwstawnych kierunkach: całkowitego porzucenia rytuału jako zjawiska nieprzystającego do współczesności lub dowartościowania go, zgodnie z przekonaniem, że jest on spoiwem także dla współczesnych społeczeństw. W perspektywie wymienionych przeciwieństw inspirująca wydaje się teoria Richarda Schechnera, w której do omówienia zagadnienia rytuału posłużyły narzędzia performatyczne. „Rytuały to zbiorowe wspomnienia zapisane w działaniach” – brzmi jego zwięzła definicja z podręcznika *Performatyka*. Dzięki tak szerokiemu ujęciu Schechner stosuje ten termin zarówno w kontekście religijnym, jak i świeckim. Największym jego odkryciem jest jednak możliwość interpretowania wszystkich ludzkich działań jako rozpiętych między dwoma ekstremami: między rytuałem i zabawą, albo mówiąc inaczej: skutecznością i rozrywką.

Jak zwracał uwagę antropolog Victor Turner, w uprzemysłowionych społeczeństwach wiele funkcji rytuału przejęła sztuka, a kontrkultura próbowała wzmocnić jej skuteczność. Za największego rytualistę drugiej połowy XX w. można uznać Karlheinz Stockhausena. Jego monumentalny *Licht*, inspirowany opowieścią o buncie Lucyfera i oparty na synkretycznej mitologii, to cykl utworów składający się na prawie 30 godzin muzyki. Nie chodzi w nim o opowiedzenie historii, lecz stworzenie angażującego widowiska, którego celem – podobnie jak w przypadku rytuału – byłoby połączenie sprzeczności dzięki skonwencjonalizowanym działaniom. Jak pisała Monika Pasiecznik, w cyklu *Licht* Stockhausen przedstawił konflikty estetyczne, etyczne i osobiste: na poziomie

muzyki (serializm vs intuicja), życia (etyka chrześcijańska vs rewolucja obyczajowa) i sztuki (tradycja vs postęp).

Rodzaj myślenia rytualnego można odnaleźć nie tylko w ezoterycznych wizjach Stockhausena, lecz także w minimalizmie. Kultowe *In C* Terry'ego Rileya jest próbą stworzenia nowego demokratycznego rytuału. Stroniczka partytury z 53 krótkimi komórkami melodycznymi jest instrukcją zbiorowego działania: stabilny puls sprawia, że muzyka ma transowy charakter, a balansowanie między wolnością wyboru a rygorem zapisu – że żadne wykonanie nie jest identyczne. Kompozycja ta pozostawia wiele decyzji do podjęcia muzykom, którzy jednak muszą podporządkować się regułom rządzącym zbiorowością – dzięki tym zabiegom Riley uzyskał efekt jedności w wielości i stworzył społeczny mikrokosmos oparty na wspólnotowym doświadczeniu.

Twórcą intymnych kompozycji o quasi-teatralnym charakterze jest Wojtek Blecharz. Jego utwory instrumentalne zakładają często niestandardowe użycie instrumentów – ich dźwiękowe możliwości są „badane” przez muzyków w sposób prawie medyczny, choć towarzysząca im aura powagi i hieratyczność gestów przywodzi na myśl także czynności rytualne. Niemniej jednak najbliższy rytuału sytuuje się *Transcriptum*. Wędrujący po budynku teatru uczestnicy widowiska ze strzępów informacji rekonstruują historię pewnej kobiety dotkniętej osobistą tragedią – śmiercią bliskich. W poszczególnych pomieszczeniach znajdują fragmenty jej opowieści zamienione w dźwięk. W każdej z kompozycji Blecharz tworzy intymną ceremonię będącą swego rodzaju odzwierciedleniem traumatycznego przeżycia.

Strukturę rytuału wykorzystuje w swoim utworze o wędrowce duszy George Crumb. *Black Angels* to kompozycja na kwartet smyczkowy podzielona na trzy części (*Departure, Absence, Return*), w której autor użył magii apotropaicznej – pisane w czasie wojny w Wietnamie dzieło jest próbą egzorcyzmowania zła ze świata. W partyturze pojawiają się fragmenty utworów – z bliższej i dalszej przeszłości muzycznej – kojarzących się ze śmiercią (*Dies irae, XIV Kwartet smyczkowy „Śmierć i dziewczyna” Franza Schuberta*). Ostatecznie zło udaje się wypędzić, potrzebny jest do tego jednak cały kunsztowny ceremoniał oparty na symbolice liczb oraz magicznych formułach (odliczanie w różnych, często egzotycznych, językach).

Zaprezentowany zestaw utworów pokazuje, jak płodną formułą jest rytualność dla współczesnych kompozytorów. Dzięki niej mogą oni badać napięcie między jednostką a wspólnotą, między osobistym przeżyciem a społecznym przystosowaniem i w końcu – między aspektem komunikacyjnym a estetycznym muzyki. Rozszerzając to zagadnienie, warto zadać pytanie: czy komponowanie nie jest właśnie tworzeniem nowego rytuału? Na końcu każdego z rozdziałów swojej książki Schechner zaleca wykonanie performance'ów związanych z danym tematem. Ostatni z nich przypomina wprost przepis na koncert muzyki współczesnej: „Wymyśl rytuał. Potem go spełnij. Następnie naucz go innych i spełnijcie go razem. Czy był to »naprawdę« rytuał? Dlaczego tak? Dlaczego nie?”.

COMPOSING RITUALS

Marcin Bogucki

If one looked at *The Rite of Spring* from an ethnological point of view, one could describe it as a cosmic marriage ritual that culminates in the sacrifice of a virgin. Girls perform a marital dance, while the Chosen One enters a trance that leads to her death. The cruel ceremony that takes up the second half of *The Rite of Spring* was what inspired Igor Stravinsky and Nikolay Roerich to write the ballet's libretto. Although the composer later said that the story itself was just a pretext, there is no doubt that the work is rooted in a fascination with pagan beliefs. The libretto combines spring fertility rituals related to the god Jarilo and marriage customs, although the fragments of the ritual present in the piece are a loose interpretation of ancient beliefs. *The Rite of Spring* represents early-20th century Russian neo-primitivism as well as its French contemporary – a fascination with the exotic. Stravinsky and Roerich perform a self-exoticization: they do not care about ethnographic accuracy, but the essence of the ritual, with its pomp and universality. It is clear in the history of how it was written that the two artists approached old beliefs differently: Roerich emphasized their vitality and joyfulness, while Stravinsky focused on the darkness and violence.

The way in which *The Rite of Spring* depicts sacrifice is in line with René Girard's concept of the origin of rituals which he described in *Violence and the Sacred*. He writes that religion is based on sacrifice and that repeated sacrifice is meant to keep violence away from the community. Referring to the universal notion of the sacrificial lamb, Girard views rituals as a re-actualization of the first spontaneous lynching that restored social order. Cruelty, both physical and symbolic, must be aimed at an individual to control violence – it is the only way to keep it at bay and prevent it from washing over the entire community.

Girard's theory is one among many interpretations of the nature of rituals. Although we intuitively understand that they are codified, public, and ceremonial activities, reading ethnological literature brings about uncertainties. Do rituals have a function? Is the content of a ritual repression or liberation? What is the relationship between myths and rituals? Are rituals psychological or intellectual? These questions are not purely academic – the answers may depend on personal, social or religious views.

In the second half of the 20th century, theory followed two opposing paths: one rejecting rituals as incompatible with modernity and one glorifying them as the connective tissue of modern societies. In this context, Richard Schechner's theory, which uses performance studies to conceptualize rituals, seems useful. According to his *Performance Theory*, 'Rituals are collective memories encoded into actions.' This broad approach allows him to use the term both in religious and secular contexts. But his greatest discovery is the fact that one can interpret all human activity as balancing between the two extremes of ritual and play or, in other words, efficiency and entertainment.

According to anthropologist Victor Turner, in industrial societies art has taken over many functions of the ritual, although it was counterculture that attempted to give it real efficiency. Perhaps the greatest ritualist of the 20th century was Karlheinz Stockhausen. His monumental *Licht*, inspired by the tale of Lucifer's rebellion and based on a syncretic mythology, is a series of compositions that make up almost 30 hours of music. The goal here is not to tell a story, but to create an engaging spectacle whose aim is to – much like in a ritual – combine opposites through conventionalized activities. According to Monika Pasiecznik, in his *Licht* Stockhausen plays out esthetic, ethical, and personal conflicts on the level of music (serialism versus intuition), life (Christian ethics versus the sexual revolution), and art (tradition versus progress).

Ritualistic thinking is also present in minimalism. Terry Riley's iconic *In C* is an attempt to create new democratic rituals. The single-page score with 53 short melodic cells is an instruction for group action: the stable pulse gives the music a trance-like character while balancing between the freedom of choice and the strictness of notation ensures that no two performances are identical.

The composition leaves a lot to the musicians playing it, yet also forces them to adhere to the rules of community – these intersections allow Riley to create unity in multiplicity and a build a social microcosm based on communal experience.

Wojtek Blecharz writes intimate, semi-theatrical compositions. His instrumental pieces are often based on non-standard use of instruments – their sonic capabilities are ‘examined’ by musicians in an almost medical manner, although the aura of seriousness and their hieratic gestures make one think of a ritual. His *Transcryptum* is perhaps the closest to being one. The performance’s audience wanders the theatre and collects bits of information that make up the story of a woman who went through a personal tragedy – the death of her loved ones. Different rooms contain pieces of her story translated into sound. Each composition is an intimate ceremony that reflects a traumatic experience.

George Crumb uses a ritualistic structure in his composition about the journey of souls. His *Black Angels* for string quartet consists of three movements (*Departure, Absence, Return*) and uses apotropaic magic – the piece, written during the Vietnam war, is an attempt to exorcise evil from the world. The score is haunted by fragments of compositions from the near and distant past that deal with death (*Dies Irae, Death and the Maiden* by Franz Schubert). In the end evil is chased away, but an entire ritual involving the symbolism of numbers and magical formulas (counting down in different, often exotic, languages) is required to do so.

The presented selection of compositions shows that rituals are a major source of inspiration for contemporary composers. They allow them to examine the tension between the individual and the community, personal experience and social conformance, and finally music as communication and music as esthetics. Going further, it seems worthwhile to ask: is the act of composing not the creation of a new ritual? At the end of each chapter of his book, Schechner includes a recommendation to perform a ritual related to the chapter’s subject. The last of them seems like a recipe for a contemporary music concert: ‘Make up a ritual. Perform it. Teach it to others and perform it together. Was it ‘really’ a ritual? Why? Why not?’.

26.05.2021 ŚR. **WED 20.00 8 PM**
NFM, SALA CZARNA **BLACK HALL**

RYTUAŁ: LOG IN / LOG OUT **RITUAL: LOG IN / LOG OUT**

KONCERT ONLINE **ONLINE CONCERT**

Koncert Oddziału Wrocławskiego Związku Kompozytorów Polskich
Concert of the Wrocław Branch of Polish Composers' Union

Wydarzenie towarzyszące *Accompanying event*

Joanna Freszel – sopran *soprano*

Tomasz Skweres – wiolonczela *cello*

Adam Porębski, Sławomir Kupczak, Grzegorz Wierzba, Mateusz Ryczek – elektronika *electronics*

Małgorzata Kazińska – libretto, reżyseria *libretto, direction* (*LOG IN – In statu nascendi*)

Program Programme:

Adam Porębski (1990) *inVisible* na sopran, wiolonczelę i elektronikę (2021) for soprano, cello and electronics**

Sławomir Kupczak (1979) *Rococo* na głos, wiolonczelę i elektronikę (2021) for voice, cello and electronics**

Grzegorz Wierzba (1978) *Sirius II* na improwizującą wiolonczelę, komputer i taśmę w przestrzeni 4-kanalowej (2021) for improvised cello, computer and tape in 4-channel space**

Katarzyna Dziewiątkowska (1984) *03/04* na sopran, wiolonczelę i elektronikę (2021) for soprano, cello and electronics**

Małgorzata Kazińska, Mateusz Ryczek (1986) *LOG IN – In statu nascendi* na sopran, wiolonczelę, elektronikę i wideo (2021) for soprano, cello, electronics and video**

Czas Time: 70'

Wydawcą utworów Sławomira Kupczaka jest Polskie Wydawnictwo Muzyczne.
Publisher of Sławomir Kupczak's works is PWM Edition.

Współorganizator In partnership with:

Partner:

inVisible

Kompozycja *inVisible* to walka z niewidzialnym wrogiem. Kim lub czym on jest?

inVisible is a fight against an invisible enemy. Who or what are they?

Adam Porębski

Sirius II

Sirius II jest bezpośrednim nawiązaniem do utworu *Sirius* na skrzypce, komputer i taśmę, który został skomponowany podczas warsztatów z muzyki elektroakustycznej we wrocławskiej Akademii Muzycznej i prawykonany podczas pierwszego festiwalu Musica Electronica Nova w 2005 r. Podobnie jak tamto dzieło *Sirius II* należy do nurtu *live electronics*. Jego główną ideą jest próba przestrzennego przedstawienia nieustannie zmieniających się akcentów w układzie odniesień. Odbywa się to za pomocą czterokanałowej dystrybucji dźwięków wiolonczeli przetwarzanych przez komputer w specjalnie napisanym programie. Tło stanowi spreparowana wcześniej czterokanałowa taśma. Partia wiolonczeli jest w znacznej mierze improwizowana, a wynika to z braku możliwości dookreślenia tego, co przetworzy komputer. To jedno z głównych założeń dzieła, którego istotą jest interakcja instrumentu i komputera ściśle powiązana z tym, co słyszą muzycy w trakcie wykonywania utworu.

Sirius II is a direct reference to *Sirius* for violin, computer, and tape, which was composed at the Electroacoustic Music Workshops at the Academy of Music in Wrocław and had its premiere at the first Musica Electronica Nova festival in 2005. Just like *Sirius*, this piece belongs to the *live electronics* genre. *Sirius II* is an attempt at a spatial representation of constantly shifting inflection points in a system of references. This is achieved by means of a four-channel distribution of cello sounds that are processed by a computer in a custom program. All this is complemented by a prepared four-channel tape. The cello part is mostly improvised, as it is impossible to determine exactly what the computer will process. What lies at the core of the piece is the interaction between the instrument and the computer, which is closely related to what the musicians hear while performing the piece.

Grzegorz Wierzba

03/04

Utwór *03/04* powstał wiosną 2021 r. Jest dedykowany wykonawcom koncertu Związku Kompozytorów Polskich – Joannie Freszel i Tomaszowi Skweresowi. Tytuł kompozycji ma swoje odniesienie do kilku jej elementów, takich jak m.in. liczba wykonawców, liczba i struktura poszczególnych warstw, wewnętrzny układ formalny oraz dramaturgiczny.

03/04 was composed in the spring of 2021. It is dedicated to the performers of the concert of the Polish Composers' Union – Joanna Freszel and Tomasz Skweres. The title of the work relates to several of its factors, including the number of performers, the number and structure of the work's layers, and the internal formal and dramatic structure.

Katarzyna Dziewiątkowska

LOG-IN – *In statu nascendi*

W monodramie-minioperze *LOG-IN – In statu nascendi* czynnikiem formotwórczym jest konflikt pomiędzy postaciami a Systemem, wykonawcami a publicznością, między naturalnością a przymusem. Przyglądamy się procesowi cyfryzacji naszego życia i jego wpływowi na rzeczywistość, w której żyjemy, nasze bezpieczeństwo i wolność. Grywalizacja formy polega tutaj na przetworzeniu sytuacji koncertowej w grę, w której uczestniczą bohaterowie dramatu, System (który też jest postacią), wykonawcy i publiczność. Wykonawcy i postaci starają się zdobyć jak najwięcej punktów – są oceniani (w czasie rzeczywistym) przez System, publiczność oraz przez siebie nawzajem. Widzowie biorą również udział w komentowaniu tego, co dzieje się na scenie, i zdobywaniu punktów. Nie jest to jednak ludyczna, płytka gra. Nie jest to zwyczajny rytuał profanum, który *de facto* niczego nie zmienia.

In the monodrama-miniopera entitled *LOG-IN – In statu nascendi* the conflict between the characters and the System, the performers and the audience, between nature and compulsion becomes the form-shaping element. Together we will take look at the digitalization of our lives and its impact on our reality, safety, and freedom. With the gamification of the form, the concert situation will be transformed into a game involving the characters of the drama, the System (which is also a character), the performers and the audience. The performers/characters will try to score as many points as possible and will be judged (in real time) by the System, the audience, and each other. The audience members will also participate in the process of scoring points and judging. However, it is not just a ludic, superficial game or an ordinary profane ritual that does not really change anything.

Małgorzata Kazińska, Mateusz Ryczek

WYKONAWCY I KOMPOZYTORZY PERFORMERS AND COMPOSERS

Joanna Freszel

Sopranistka. Dwukrotnie była stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2010, 2011), a także Fundacji Pro Polonia Society (2011) oraz International Singing Academy (ISA; 2012). Otrzymała również Medal Magna cum Laude (2013), stypendium z programu „Młoda Polska” (2014) oraz przyznawaną przez Académie du Disque Lyrique nagrodę Orphée d’Or (2016). Za album *real life song* była nominowana w dwóch kategoriach do nagrody Fryderyk 2016. Zdobyła Paszport „Polityki” (2017) i Koryfeusza Muzyki Polskiej w kategorii „Wydarzenie roku” (2020) za udział w *Drachu* Aleksandra Nowaka. Została nagrodzona m.in. w Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. H. Halskiej, Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. K. Szymanowskiego, Konkursie Wokalnym im. J., E., J. Reszków, International Hans Gabor Belvedere Singing Competition. Była finalistką Viotti Opera Singing Competition. Występowała na Festiwalu Prawykonań, a także takich festiwalach jak Warszawska Jesień, Festival Aix-en-Provence, Sacrum Profanum, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej „Kwartet Śląski i jego goście”, Saaremaa Opera Days, Musica Polonica Nova czy Melos-Étos. Współpracuje z Estońską Operą Narodową w Tallinie, Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie oraz Teatrem Wielkim w Poznaniu. Była zapraszana do współpracy przez orkiestry i filharmonie w całej Polsce. Specjalizuje się w wykonawstwie muzyki współczesnej, choć z powodzeniem sięga też po dzieła innych epok. W 2019 r. uzyskała z wyróżnieniem stopień doktora sztuk muzycznych.

Soprano, two-time scholarship holder of the Minister of Culture, Pro Polonia Society programme, ISA (2012), awarded with the 'Magna cum Laude' medal (2013), 'Young Poland' scholarship (2014), Les Orphées d’Or – Prix de la SACD from Académie du Disque Lyrique (2016). Nominated in two categories for Fryderyk 2016 award for the album *real life song*. Winner of the *Polityka* Passport (2017) and Koryfeusz in the Event of the Year category for her participation in Aleksander Nowak’s *Drach* (2020). Awarded, among others at: International H. Halska Vocal Competition, Karol Szymanowski International Music Competition, J., E., J. Reszke Vocal Competition, International Hans Gabor Belvedere Singing Competition, Finalist of the Viotti Opera Singing Competition. She has taken part in the Festival of Premieres, Warsaw Autumn, Aix-en-Provence Festival, Sacrum Profanum, Festival Silesian String Quartet and Guests, Saaremaa Opera Days, Musica Polonica Nova, Melos-Étos, etc. She collaborates with the Estonian National Opera, Teatr Wielki – Polish National Opera in Warsaw and the Grand Theatre in Poznań. She has been invited to collaborate with orchestras and philharmonics all over Poland. She specializes in the performance of contemporary music, but is also successful in performance of works of all eras. She received her PhD with honours in 2019.

Tomasz Skweres

Kompozytor i wiolonczelista mieszkający w Wiedniu i Ratyzbonie. Ważną rolę w jego twórczości odgrywają dzieła orkiestrowe. W ostatnich latach otrzymał zamówienia od ORF Radio-Symphonieorchester Wien, Philharmonisches Orchester Regensburg, Niederbayerische Philharmonie oraz NFM Orkiestry Leopoldinum. Ponadto komponował utwory na zamówienie renomowanych instytucji, festiwalu i zespołów, takich jak m.in. Wiener Konzerthaus, Wien Modern, Warszawska Jesień, Musica Polonica Nova, Leo Festiwal, Apollon Musagète Quartet, oraz licznych grup wykonujących muzykę współczesną. Jest koncertmistrzem wiolonczel Philharmonisches Orchester Regensburg i wiolonczelistą niemieckiego zespołu prezentującego nową muzykę – risonanze erranti. Od wielu lat prowadzi intensywną działalność koncertową jako solista i kameralista; wykonuje przede wszystkim muzykę współczesną. Regularnie występuje na renomowanych międzynarodowych festiwalach.

Polish composer and cellist, who has lived for many years in Vienna, Austria, and Regensburg, Germany. Orchestral works play an important role in the work of Tomasz Skweres. In the recent years, he has received commissions from ORF Radio-Symphonieorchester, the Regensburg Philharmonic Orchestra, Niederbayerische Philharmonie, and NFM Leopoldinum Orchestra. In addition, he has

composed works commissioned by renowned institutions, festivals and ensembles, including the Vienna Konzerthaus, the Wien Modern Festival, the Warsaw Autumn Festival, the Musica Polonica Nova Festival, the Leo Festival, the Apollon Musagète Quartet and numerous contemporary music ensembles. Tomasz Skweres is the cello concertmaster of the Regensburg Philharmonic Orchestra and cellist of the German contemporary music ensemble *risonanze erranti*. For many years, he has been widely active as a concert cellist – soloist and chamber musician – specializing primarily in the performance of contemporary music and regularly performing at renowned international festivals.

Adam Porębski

W 2014 r. ukończył Akademię Muzyczną im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie kompozycji (z wynikiem celującym i honorowym tytułem *Primus Inter Pares*) oraz w klasie skrzypiec. Wykształcenie uzupełniał m.in. na kursach w Krakowie, Radziejowicach, Apeldoorn w Holandii i Rzeżycy na Łotwie. W 2016 r. uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych, a od września 2020 r. pełni funkcję prodziekana na macierzystej uczelni. Wielokrotnie był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest także laureatem kilkunastu konkursów kompozytorskich, m.in. Konkursu Kompozytorskiego Śląskiej Trybuny Kompozytorów im. W. Szalonek w Katowicach (2009), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego im. G. Fitelberga w Katowicach (2011), Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego Krzysztofa Pendereckiego „Arboretum” w Radomiu (2012) czy Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego „Generace” w Ostrawie (2013). W 2019 r. jego utwór *Semi-overture* na orkiestrę smyczkową został zakwalifikowany do wykonania podczas festiwalu ISCM World Music Days w Estonii. Dorobek twórczy artysty obejmuje ponad siedemdziesiąt kompozycji, które były wykonywane w wielu krajach Europy, Stanach Zjednoczonych i Australii; reprezentują one różnorodne gatunki i formy muzyki instrumentalnej, wokalne i elektroakustycznej. W 2019 r. nakładem wytwórni DUX ukazała się jego monograficzna płyta *First Command*.
www.adamporebski.com

In 2014, he graduated from the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław in the composition class (with an excellent result and Honorary Diploma *Primus Inter Pares*) and in the violin class. He continued his education, among others at courses in Kraków, Radziejowice, Apeldoorn (Netherlands) and Rēzekne (Latvia). In 2016, he received a PhD in music, and from September 2020 he has been Deputy Dean at his alma mater. Multiple scholarship holder of the Minister of Culture and National Heritage, winner of several composition competitions, including the Witold Szalonek Composers' Competition of the Silesian Composers' Tribune in Katowice (2009), the Grzegorz Fitelberg Composers' Competition in Katowice (2011), Krzysztof Penderecki International Composers' Competition ARBORETUM in Radom (2012), and International Composition Competition 'GENERACE' Ostrava (2013). In 2019, his piece *Semi-overture* for string orchestra was selected for performance during the ISCM World Music Days in Estonia. The work of Adam Porębski includes over 70 compositions, performed in many European countries, the USA, and Australia, and representing various genres and forms of instrumental, vocal, and electroacoustic music. In 2019, his monographic album *First Command* was released by DUX.
www.adamporebski.com

Sławomir Kupczak

Studiował kompozycję w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu u Jana Antoniego Wichrowskiego oraz kompozycję komputerową u Cezarego Duchnowskiego. Na macierzystej uczelni odbył ponadto studia podyplomowe w zakresie kompozycji specjalnej (u Stanisława Krupowicza), kompozycji komputerowej (u Cezarego Duchnowskiego) oraz muzyki teatralnej i filmowej. Brał udział w międzynarodowych kursach dla młodych kompozytorów w Radziejowicach (2000), Gdańsku (2001) i Canterbury (2006). Jego utwór *Halny* na elektronikę i improwizującą flecistkę (w wykonaniu Ewy Liebchen) uzyskał rekomendację 66. Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów UNESCO w San Carlos de Bariloche (2019). W 2006 r. *Anafora VI* zajęła czwarte miejsce na 53. Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu w kategorii kompozytorów do 30. roku życia. W tym samym roku za utwór *Anafora VII – Lament* artysta otrzymał II nagrodę w 48. Konkursie

Młodych Kompozytorów im. T. Bairda. *Anafora V* na wiolonczelę i komputer reprezentowała w 2004 r. Polskie Radio na Międzynarodowej Trybunie Muzyki Elektroakustycznej UNESCO w Rzymie. W 2015 r. utwory *Res facta* i *Cztery tańce z przygrywką* zostały zgłoszone przez tę rozgłośnię do III edycji Prix Palma Ars Acustica w Berlinie. Artysta tworzy muzykę solową, kameralną, symfoniczną, elektroakustyczną, teatralną i filmową.

He studied composition at the Karol Lipiński the Academy of Music in Wrocław with Jan Antoni Wichrowski and computer composition with Cezary Duchnowski. He also completed post-graduate studies at his alma mater in special composition (with Stanisław Krupowicz), computer composition (with Cezary Duchnowski), and theatre and film music. He participated in international courses for young composers in Radziejowice (2000), Gdańsk (2001), and Canterbury (2006). The piece *Halny* for electronics and improvising flautist by Sławomir Kupczak performed by Ewa Liebchen was recommended by the 66th UNESCO International Composers' Rostrum (2019). In 2006, his work *Anafora VI* was ranked fourth at the 53rd UNESCO International Composers' Rostrum in Paris in the composers under 30 category. In the same year, for the piece *Anafora VII – Lament*, he received the 2nd prize at the 48th Tadeusz Baird Competition for Young Composers. *Anafora V* for cello and computer was presented in 2004 by Polish Radio at the UNESCO International Rostrum of Electroacoustic Music in Rome, and the pieces *Res facta* and *4 Dances with Prelude* in 2015 during the third edition of the Palma Ars Acustica competition in Berlin. He is an author of solo, chamber, symphonic, electroacoustic, theatre and film music.

Grzegorz Wierzba

Kompozytor, pedagog, wykładowca wrocławskiej Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego, którą ukończył w 2006 r. w klasie kompozycji Jana Antoniego Wichrowskiego. Od 2010 r. jest członkiem honorowym Polskiego Stowarzyszenia Kontrabasistów. W 2014 r. uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych w zakresie kompozycji i teorii muzyki, w specjalności kompozycja. Od 2015 r. jest nauczycielem przedmiotów teoretycznych w Państwowej Szkole Muzycznej I st. im. L. Różyckiego w Świdnicy. W latach 2015–2018 był także nauczycielem przedmiotów teoretycznych w Społecznej Szkole Muzycznej II st. im. K. Kościukiewicza w Świdnicy. Otrzymał wyróżnienie w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. Wielokrotnie zasiadał w jury konkursów muzycznych dla dzieci i młodzieży. Od 2018 r. jest członkiem Związku Kompozytorów Polskich. Współpracuje z wieloma kompozytorami polskimi i zagranicznymi.

Composer, teacher, lecturer at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław, from which he graduated in 2006 in the class of composition of prof. Jan Antoni Wichrowski. He has been an honorary member of the Polish Double Bass Association since 2010. In 2014 he received a PhD in art in the field of composition and theory of music, specialty composition. Since 2015, teacher of theoretical subjects at the Primary Music School in Świdnica. In 2015–2018, teacher of theoretical subjects at the Social Secondary Music School in Świdnica. He received an honourable award in the International Composition Competition of the European Capital of Culture Wrocław 2016. He was in the jury of many music competitions for children and youth. A member of Polish Composers' Union since 2018. He collaborates with many Polish and foreign composers.

Katarzyna Dziewiątkowska

Kompozytorka, wokalistka i teoretyk muzyki. W 2010 r. ukończyła z wyróżnieniem studia magisterskie w zakresie kompozycji pod kierunkiem Krystiana Kiełba i Cezarego Duchnowskiego (kompozycja komputerowa) oraz Zbigniewa Karneckiego (kompozycja teatralna i filmowa) w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, a w 2011 r. w zakresie teorii muzyki, również pod kierunkiem Krystiana Kiełba. Ponadto w latach 2004–2007 uczyła się śpiewu klasycznego w klasie Bogdana Makala. W 2014 r. uzyskała stopień doktora sztuk muzycznych (specjalność: kompozycja). Od 2010 r. pracuje na stanowisku asystenta w macierzystej uczelni. Jest członkiem m.in. Związku Kompozytorów Polskich, Stowarzyszenia Autorów ZAiKS i Związku Artystów Wykonawców STOART. Jej utwory były wykonywane na takich festiwalach jak Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Warszawska Jesień, Screen & Sound Fest., Gwiazdy Promują, Muzyka Epok oraz podczas wielu koncertów w Polsce i za granicą. Jako wokalistka prezentowała utwory kompozytorów

młodego pokolenia, dokonała też wielu prawykonań. Ma również bogate doświadczenie w dziedzinie muzyki popularnej, którą wykonuje od najmłodszych lat.

Composer, singer and music theorist. In 2010, she completed with honours her postgraduate studies in composition under the supervision of Krystian Zimowski and Cezary Duchnowski (computer composition), and Zbigniew Karnecki (theatre and film composition) at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław. In 2011, she completed postgraduate studies in the field of music theory under the supervision of Krystian Zimowski, obtaining a diploma with honours. In 2014, she obtained a PhD in composition. Since 2010, she has been working as an assistant lecturer at her alma mater. She is a member of, among others Polish Composers' Union, Association of Authors ZAiKS and STOART. Her pieces have been performed at festivals such as Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Warsaw Autumn, Sound Screen Festival, Stars Promote, Music of the Eras, and numerous concerts in Poland and abroad. From 2004-2007 she studied classical singing in the class of Bogdan Makal. As a vocalist, she has made many premieres and performances of works by composers of the young generation. Katarzyna Dziwiątkowska has extensive experience in the field of popular music, which she has performed from an early age.

Mateusz Ryczek

Kompozytor urodzony w 1986 r. W 2011 r. ukończył z wyróżnieniem studia magisterskie w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu pod kierunkiem Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil (kompozycja), Cezarego Duchnowskiego (kompozycja komputerowa) oraz Zbigniewa Karneckiego (kompozycja teatralna i filmowa). W 2019 r. uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych (dysertacja doktorska pt. *Emergencja algorytmów wysokościowych na podstawie koncertu wiolonczelowego „Zjawy”*). Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich, m.in. III nagrody w Konkursie Kompozytorskim „Fides et Ratio” (2009), II nagrody podczas Kompozytorskiego Koncertu Roku 2011 organizowanego przez Akademię Muzyczną im. K. Szymanowskiego w Katowicach, nagrody w konkursie towarzyszącym MERIDIAN International New Music Festival 2020. Był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Marszałka Województwa Dolnośląskiego. W 2018 r. za swoją działalność kompozytorską, w której łączy pracę artystyczną z propagowaniem muzyki współczesnej, otrzymał Nagrodę Prezydenta Wrocławia. Jego utwory były wielokrotnie wykonywane w kraju i za granicą (w Niemczech, Hiszpanii, Portugalii, Belgii, Turcji, Włoszech, Czechach, Wielkiej Brytanii, Rosji, Szwajcarii, Austrii, Stanach Zjednoczonych, na Węgrzech, Białorusi, Ukrainie i Kubie). W 2013 r. nakładem Domu Wydawniczego For Tune ukazała się jego monograficzna płyta *Planetony*.

A Composer born in 1986. In 2011, he graduated with honours, obtaining an MA in the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław under the supervision of Grażyna Pstrokońska-Nawratil (composition), Cezary Duchnowski (computer composition), and Zbigniew Karnecki (theatre and film music). In 2019, he obtained a doctoral degree in musical arts (doctoral dissertation entitled *The Emergence of Pitch Algorithms in the 'Phantoms' Cello Concerto*). He is a prize-winner at several composers' competitions: 1st prize, 2008; Fides et Ratio, 2nd prize, 2009, Composers' Concert of the Year 2011,, prize at the competition during XVI MERIDIAN International Festival, 2020. He was a scholarship holder of the Minister of Culture and the Marshal of Lower Silesia. In 2018, he was awarded the Mayor of Wrocław award for his compositional activity, combining service to music with the promotion of contemporary music. Mateusz Ryczek's works have been performed many times in Poland and abroad (Germany, Spain, Portugal, Belgium, Turkey, Italy, Hungary, Czech Republic, Great Britain, Belarus, Russia, Switzerland, Austria, USA, Ukraine, Cuba). In 2013, his monographic album *Planetony* was released by For Tune.

Małgorzata Kazińska

Reżyser teatralny. W 2012 r. ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Teatralną im. L. Solskiego w Krakowie, Filię we Wrocławiu na Wydziale Lalkarskim na kierunku reżyseria ze specjalnością teatru lalek. Jest również absolwentką Państwowej Szkoły Muzycznej I st. im. M. Karłowicza w Zielonej Górze w klasie wiolonczeli. Była dwukrotną stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a ponadto stypendystką Prezydenta Wrocławia oraz Prezydenta Zielonej Góry. Reżyserowała

spektakle m.in. w Teatrze im. H. Modrzejewskiej w Legnicy, Teatrze Baj w Warszawie, Lubuskim Teatrze w Zielonej Górze i Puppentheater w Zwickau, gdzie w latach 2016–2018 pełniła funkcję asystentki dyrekcji i reżysera. Jej przedstawienia były prezentowane na międzynarodowych i ogólnopolskich festiwalach, na których zdobywały nagrody i wyróżnienia; za spektakl muzyczny *Jak początek umierania* artystka otrzymała I nagrodę na 11. Międzynarodowym Festiwalu „Zdarzenia” im. Józefa Szajny oraz nagrody na 38. Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów Jednego Aktora we Wrocławiu.

A theatre director, in 2012, she graduated from the Ludwik Solski State Superior Theatre School in Kraków (now AST), Wrocław Division, specializing in puppet theatre. Two-time scholarship holder of the Minister of Culture and National Heritage, the Mayor of Wrocław and the Mayor of Zielona Góra. She has directed performances including at the Helena Modrzejewska Theatre im. in Legnica, at the Baj Theatre in Warsaw, at the Lubuski Theatre in Zielona Góra and at the Puppentheater in Zwickau in Germany, where from 2016–2018 she was assistant director and director. Her performances have been played at international and national festivals, where they have won awards and distinctions, including for the musical performance *Like the Beginning of Dying* awarded with the first prize at the 11th International Józef Szajna Festival 'Zdarzenia' and awards at the 38th National Festival of One Actor Theatres in Wrocław.

27-30.05.2021 CZW.-NIEDZ. THU-SUN
NFM, FOYER -3

MARTWA NATURA STILL LIFE

Instalacja prezentowana w ramach 19. Biennale Sztuki Mediów WRO 2021 REVERSO
Installation presented as a part of 19. Media Art Biennale WRO 2021 REVERSO

Wydarzenie towarzyszące Accompanying event

Krystian Grzywacz *Martwa Natura* (2019) *Still Life*

Instalację można oglądać w dniach:

- 27 maja w godz. 13.00–20.00,
- 28 maja w godz. 13.00–18.00,
- 29 maja w godz. 13.00–19.00,
- 30 maja w godz. 13.00–18.00.

W dniach 27, 29 i 30 maja oglądanie instalacji w ostatniej godzinie jej udostępniania jest możliwe tylko na podstawie biletu na wydarzenie festiwalowe odbywające się w danym dniu (odpowiednio: *Rytuał: Głos*, *Rytuał: Ciało* i *Rytuał: En face*).

The installation can be viewed on:

- May 27 from 1 pm – 8 pm,
- May 28 from 1 pm – 6 pm,
- May 29 from 1 pm – 7 pm,
- May 30 from 1 pm – 6 pm.

On 27, 29 and 30 May, visiting the installation in the last hour of its availability will be possible only for holders of tickets to a festival event taking place on that day (respectively *Ritual: Voice*, *Ritual: Body* and *Ritual: En Face*).

Współorganizator In partnership with:

Martwa Natura to realizacja, którą artysta określa jako ruchomą pocztówkę z międzyczasu technologicznej ewolucji. Martwość tej natury można rozumieć w dwójnasób. Pojawiają się tu opisy i obrazy przemijania, umierania czy upadku. Istnieje również inny sposób odczytania tytułu – wszystko stworzone jest sztucznie. Film nie jest uchwyceniem za pomocą kamery prawdziwych roślin czy ludzi. Artysta stworzył ten obraz w całości w programach graficznych. Przedstawiona natura jest nieożywiona, jest martwa nie ze względu na swą śmierć czy statyczność, lecz ze względu na to, że nigdy nie była żywa. Grzywacz zaproponował również „syntetyczną” narrację. Nie jest autorem poetyckich opisów sytuacji – to treści generowane przez okrojoną wersję programu GPT-2, czyli system sztucznej inteligencji, który jest w stanie rozwijać tekst na podstawie fragmentu materiału wyjściowego, naśladując jego ton i tematykę. Opracowała go firma OpenAI, na której czele stał Elon Musk. Pełnej wersji programu nigdy nie upubliczniono, udostępniono natomiast jego późniejszą, słabszą wersję o nazwie GPT-2 345M, wykorzystującą 345 000 000 parametrów do generowania kolejnych słów tekstu.

Realizacja: Krystian Grzywacz
Narracja: GPT-2 345M
Udźwiękowanie: Paulina Czerek

Still Life is a project which the artist depicts as a moving postcard from the 'meantime' of technological evolution. Its stillness – indeed, deadness – lends itself to a dual interpretation. While this representation of nature includes depictions and images of transience, dying, and decline, at the same time it thoroughly relies on artificiality. The video is not a camera recording of real plants or people. Instead, the entirety of the image was developed by the artist using graphic software. The nature shown in it is inanimate – it is dead, not because of its passing or its static quality, but because it has actually never been alive. Grzywacz even came up with a 'synthetic' narrative. Specifically, he did not pen the poetic depictions of the situation, but selected pieces generated by a reduced version of the GPT-2 programme, an AI system which can produce texts by imitating the tone and themes of an input piece. The software was developed by an OpenAI research team led by Elon Musk. The researchers decided to share its weaker, less educated version called GPT-2 345M, a name derived from the 345,000,000 parameters it uses to anticipate successive words of the text it generates.

Development: Krystian Grzywacz
Narrative: GPT-2 345M
Sound production: Paulina Czerek

Krystian Grzywacz

Artysta multimedialny. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku (2016) i Akademię Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu (2019). Pracuje z wideo, animacją, VR i rzeźbą, najczęściej realizuje zróżnicowane symulacje. Jego prace były prezentowane na wystawach zbiorowych zarówno w Polsce, jak i za granicą. Jest laureatem głównej nagrody 3. Konkursu Najlepszych Dyplomów Sztuki Mediów (2017, praca licencjacka *Pustostany*). Współtworzy trójmiejski kolektyw didżejsko-towarzysko-artystyczny Gnojki. Za *Martwą Naturę* (2019, praca magisterska) w ramach 6. Konkursu Najlepszych Dyplomów Sztuki Mediów (2020) otrzymał nagrodę magazynu „Contemporary Lynx”.

A multimedia artist, he graduated from Fine Arts in Gdańsk in 2016 and from the Academy of Arts and Design in Wrocław in 2019. He works with video, animation, VR, and sculpture, he most frequently develops diversified simulations. His works have been shown at group exhibitions in Poland and internationally. His BA project *Vacant Spaces* won the main prize at the 3rd Competition for Media Art Graduation Projects (2017). He is currently part of Gnojki, a social, artistic and DJ collective based in Gdańsk, Gdynia and Sopot. His MA project *Still Life* won the *Contemporary Lynx* magazine's prize at the 6th Competition for Media Art Graduation Projects (2020).

27.05.2021 CZW. THU 20.00 8 PM
NFM, SALA CZERWONA RED HALL

RYTUAŁ: GŁOS **RITUAL: VOICE**

Koncert jest częścią obchodów 20. rocznicy powstania zespołu ElettroVoce
This concert will be part of the celebration of the 20th years anniversary of ElettroVoce

ElettroVoce:

Agata Zubel – głos voice

Cezary Duchnowski – elektronika, fortepian electronics, piano

Program Programme:

ElettroVoce *Widzimi się* na fonotyzator semantochłonowy (2020) for semantic absorbing phonetizer, *Widzimi się* na werbafon desemantryczny (2020) for desemantric verbaphone

Alejandro Viñao (1951) *Borges y el espejo* na sopran i komputer (1992) for soprano and computer

Krzysztof Wołek (1976) *Cookbook for the Modern Boygirl* na głos i elektronikę na żywo (2021) for voice and live electronics**

Wojciech Błazejczyk (1981) *Co-Relations* na głos i gestofon (2021) for voice and gesturephone**

Wolfgang Mitterer (1958) *cells of perspective* na sopran i elektronikę (2021) for soprano and electronics**

ElettroVoce *Stories Nowhere from* (2014) – fragmenty excerpts

Czas Time: 75'

Zamówienie utworu *cells of perspective* Wolfganga Mitterera dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Zamówienia kompozytorskie” realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. The commissioning of Wolfgang Mitterer's *cells of perspective* was subsidised from the Culture Promotion Fund of the Ministry of Culture, National Heritage and Sport as part of the programme 'Composing Commissions' realised by the Institute of Music and Dance.

Wydawcą utworów Krzysztofa Wołka jest Polskie Wydawnictwo Muzyczne.
Publisher of Krzysztof Wołek's works is PWM Edition.

Partnerzy Partners:

austriackie forum kultury^{waw}

WPROWADZENIE INTRODUCTION

Elettrobileusz

Czyli krótki przewodnik po twórczości wrocławskiego duetu Agaty Zubel i Cezarego Duchnowskiego z okazji 20. rocznicy powstania zespołu ElettroVoce.

Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

Miejsce określane przez twórców ElettroVoce jako drugi dom. To tu w 2001 r., przy okazji jednego z koncertów, zaczęła się ich współpraca – i trwa do dziś. Przestrzeń uczelni, na której są też pedagogami, cenią za atmosferę sprzyjającą tworzeniu.

Barwa

Fascynacja barwą jest nieodłącznym elementem w twórczości ElettroVoce, szczególnie w kontekście zajmującej się wokalistyką awangardową Zubel.

CD

Jako duet wydali jak dotąd dwa albumy płytowe: *ElettroVoce* (2007; patrz S) i *Znikąd historie* (2015). Za pierwszy z nich otrzymali rok po premierze Wrocławską Nagrodę Muzyczną, drugi zaś określają jako wyjątkowo „swój”, ponieważ w całości zajęli się jego wyprodukowaniem.

Delay

Efekt pozwalający na przetwarzanie dźwięku określoną liczbą razy, przy czym jego wolumen ulega ściszeniu wraz z biegiem czasu. Został wykorzystany chociażby w wykonywanej przez duet kompozycji Katarzyny Arnhold *Moje duchy są jak ptaki* na głos kobiecy i delay. Artyści utrzymują jednak, że nie jest to najchętniej przez nich używany efekt – taki zresztą podobno nie istnieje.

Elektronika

Stanowi wspólny mianownik dla głosu i instrumentarium. W zestawieniu z wokalem tworzy pewnego rodzaju kontrast – najstarszy i najmłodszy instrument wykorzystywany przez człowieka współbrzmia ze sobą i wzajemnie na siebie oddziałują.

Fonotyzator semantochłonowy

Widzimi się na fonotyzator semantochłonowy to tytuł jednego z najnowszych projektów duetu. Jego prawykonanie odbyło się na festiwalu Warszawska Jesień w 2020 r.

Gaudeamus

Czyli prestiżowy międzynarodowy konkurs dla wykonawców muzyki współczesnej w Amsterdamie, gdzie w 2005 r. duetowi została przyznana nagroda specjalna dla najlepszego zespołu wykonującego muzykę elektroniczną. Jak oboje artyści twierdzą, jeden z punktów zwrotnych w ich karierze.

Harmonia

To pojęcie związane z teorią muzyki, ale można je odnieść także do niezwykle udanej, „harmonijnej” współpracy dwojga artystów tworzących ElettroVoce.

Improwizacja

Ważna nie tylko w solowej twórczości Duchnowskiego, który zapewnia, że jako ElettroVoce wykonują „żywą” elektronikę, poddawaną zmianom w trakcie występów.

Język

Bezkawie, Żyrandolia, Trawy rozczochrane czy *Trąba słonia* – to tylko niektóre z nietuzinkowych tytułów, które napotkać można w raczej asemantycznej twórczości zespołu (patrz F).

Kompozycje

W katalogu wykonywanych przez duet dzieł odnaleźć można nie tylko utwory, które wyszły spod pióra Zubel i Duchnowskiego, lecz także te napisane przez innych kompozytorów muzyki elektroakustycznej – Jeana-Claude’a Risseta, Alejandra Viñao, Sławomira Kupczaka czy Kaiji Saariaho.

Koncerty

Poza Polską (jak do tej pory): w Niemczech, Anglii, Irlandii, Belgii, Holandii, Szwajcarii, Danii, Rosji, Austrii, Finlandii, USA, Francji, Włoszech, na Łotwie, Litwie, Ukrainie i Węgrzech.

Leibniz

A właściwie Gottfried Wilhelm Leibniz i jego koncept monady, który zainspirował powstanie utworu:

Monada 3

Kompozycja Duchnowskiego na głos, fortepian i komputer zaprezentowana w ramach Międzynarodowej Trybuny Muzyki Elektroakustycznej UNESCO odbywającej się w Rzymie w 2004 r., a więc zaledwie trzy lata po powstaniu *ElettroVoce*. Utwór reprezentujący Polskie Radio zdobył wówczas I nagrodę i przyczynił się do wzrostu zainteresowania duetem.

Nowe konteksty

Istotne szczególnie w odniesieniu do poszukiwania nowatorskich brzmień dla tradycyjnego instrumentarium, co jest jednym z głównych celów artystycznych Duchnowskiego (patrz T).

Opera

Gatunek wykorzystywany przez duet podczas koncertów, chociażby *Il dolce suono* z opery *Łucja z Lammermooru* Gaetana Donizettiego w opracowaniu Duchnowskiego. Artyści opracowali także *Gwiazdę* Zygmunta Krauzego.

Parlando

Utwór na głos i komputer skomponowany w 2000 r. przez Zubel, wówczas jeszcze studentkę kompozycji. Usłyszawszy go na żywo, Duchnowski postanowił podjąć współpracę z artystką – oboje zrozumieli, że łączy ich zainteresowanie podobnym polem eksploracji dźwiękowej. Na następnym koncercie w 2001 r. wystąpili już razem z kompozycją *Postęp* Duchnowskiego.

Różnice

W wywiadach oboje przyznają, że zarówno pod względem artystycznym, jak i personalnym różni ich wiele. A jednak w kontekście tworzenia muzyki sami określają się mianem bratnich dusz.

Studio Eksperymentalne Polskiego Radia

Z okazji 50. rocznicy powstania SEPR artyści wydali dwupłytowy album *ElettroVoce*, na którym znalazły się nagrania zespołu zarejestrowane przez Polskie Radio kolejno w 2004 i 2006 r.

Techniki wykonawcze

Oczywiście jak najbardziej poszerzone i zróżnicowane, zwłaszcza w zakresie wokalistyki Zubel.

Artystom niestraszne są nawet (w przeciwieństwie do niektórych innych zespołów) preparowane fortepiany.

Urodziny

Obchodzone 13 czerwca (patrz P).

Wrocław

Miasto ElettroVoce. Artyści przyznają, że ciepła atmosfera tutejszego środowiska muzycznego jest znana w całej Polsce, a dla nich samych jest bardzo ważna.

Życzenia

Zubel i Duchnowski na kolejne lata współpracy artystycznej życzą sobie, by... nic się nie zmieniało! Cóż, przy takim zgraniu i my dołączamy się do tych życzeń.

Elettroanniversary

A short guide to the work of the Wrocław-based duo of Agata Zubel and Cezary Duchnowski on the 20th anniversary of the founding of the ElettroVoce ensemble.

Academy of Music

The Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław is like a second home to ElettroVoce. The ensemble was founded here in 2001 at a concert; the artists continue working together to this day. Both of them work here and appreciate the creative space it provides.

Birthday

Celebrated on 13 June 2001 (see: P).

CD

They have recorded two albums so far: *ElettroVoce* (2008, see: S) and *Znikąd historie* (2015). The first one received the Wrocław Music Prize a year after it came out; they say the second one is particularly theirs, because they produced it themselves.

Compositions

The ensemble's repertoire includes pieces written by artists other than Agata Zubel and Cezary Duchnowski; they also play works by electroacoustic composers such as Jean-Claude Risset, Alejandro Viñao, Sławomir Kupczak and Kaija Saariaho.

Concerts

Outside of Poland, they've played in Germany, England, Ireland, Belgium, the Netherlands, Switzerland, Denmark, Russia, Austria, Finland, USA, France, Italy, Latvia, Lithuania, Ukraine, and Hungary (so far).

Delay

An effect that allows one to process sound a set number of times so that its volume becomes lower as time passes. The duo have used it in their version of Katarzyna Arnholt's *Moje duchy są jak ptaki* for female voice and delay. The ensemble maintains that it's not their favorite effect – they say they don't have one.

Electronics

It's the common denominator of voice and instruments. Put together with the singer's voice it creates a contrast – the world's youngest and oldest instruments used by man harmonize with and influence each other.

For semantoabsorbing phonotyzer

Whims for semantoabsorbing phonotyzer is the title of one of the duo's newest projects. It premiered at the Warsaw Autumn Festival in 2020.

Gaudeamus

The prestigious International Gaudeamus Interpreters Competition in Amsterdam, where the duo won a special prize for ensembles performing electronic music in 2005. They both say that they consider this a turning point in their careers.

Harmony

The word refers to a specific concept in music theory, but it can also be used to describe the harmonious relationship between the two artists who make up ElettroVoce.

Improvisation

Improvisation is important to Cezary Duchnowski, and this concerns more than his solo work – he says that as a part of ElettroVoce he performs live electronics that change as it is played.

Jumbled words

Bezkanie (Coffeelessness), *Żyrandolia* (Chandelirium), *Trawy rozczochrane* (Tousled grasses) and *Trąba słonia* (Elephant trunk) are just a few of the original titles that the ensemble has given to its typically asemantic pieces (see: F).

Leibniz

Gottfried Wilhelm Leibniz and his concept of a monad, which inspired the piece titled:

Monad 3

A composition by Cezary Duchnowski for voice, piano and computer presented at the UNESCO International Rostrum of Electroacoustic Music in Rome in 2004, so just 3 years after the inception of ElettroVoce. The piece representing the Polish Radio won the first prize and a lot of publicity for the duo.

New contexts

They are particularly important when it comes to bringing out new sounds from traditional instruments, one of Cezary Duchnowski's key artistic priorities (see: U).

Opera

A genre used by the duo during concerts. Examples include *Il dolce suono* from Gaetano Dionizetti's *Lucia di Lammermoor* arranged by Cezary Duchnowski. The duo also arranged Zygmunt Krauze's *The Star* together.

Parlando

A piece for voice and computer composed by Agata Zubel, then a student of composition, in 2020.

After hearing it live, Cezary Duchnowski decided to start working with her – they both understood that they share an interest in musical exploration. At their next concert in 2001 they played Duchnowski's *Postęp* (Progress).

Remarkably different

Both members of the ensemble say that they are remarkably different from each other, both personally and artistically. At the same time, they say they are soulmates when it comes to making music.

Sounds from the Polish Radio Experimental Studio

To celebrate the 50th anniversary of the Polish Radio Experimental Studio, the artists released a double album *ElettroVoce* with their music recorded by the Polish Radio in 2004 and 2006.

Timbre

Much of ElettroVoce's music is based on timbre, especially given Agata Zubel's work as an avant-garde vocalist.

Unconventional techniques

The ensemble uses extended and varied techniques, especially when it comes to Agata Zubel's vocals. As a duo, they do not shy away from prepared pianos (something many others are wont to do).

Wrocław

ElettroVoce's city. As they say themselves, the friendly local music scene is known throughout Poland and very important to both members of the duo.

Wishes

Agata Zubel and Cezary Duchnowski wish that... nothing changes in their artistic cooperation for years to come. In that case – we wish them the same!

Marta Konieczna, Marcelina Werner

Widzimi się

Duet ElettroVoce od blisko dwudziestu lat balansuje POMIĘDZY najstarszym i najnowszym instrumentem. Gdzieś POMIĘDZY zazwyczaj człowiek traci głos, by tchnąć w maszynę ducha. POMIĘDZY jest często słowo, bo dla głosu ma to jakiś sens. To mają być słowa POMIĘDZY i do tego w jakimś sensie. Jakiś sens jest tam, gdzie czyha słuchacz, który słucha po to, by zgubić sens albo go odnaleźć. Sens wszak to słowo duch, a ten chowa się POMIĘDZY słowami. Zagramy pytaniem o znaczenie i odpowiemy brzmieniem, żeby usłyszeć rozum i ducha. Jeśli ktoś to usłyszy, to tak nam się widzi POMIĘDZY.

The ElettroVoce Duo has for nearly twenty years stayed on the balance BETWEEN the oldest and the newest instruments. Somewhere in BETWEEN, the human usually loses his/her voice to give the machine a spirit. BETWEEN, there are often words, as it makes sense for the voice. These words should be BETWEEN, with some sense. Sense is where the listener is, listening in order to lose sense and find it anew. Sense is the spirit of words, which is hidden BETWEEN words. We shall play a question about meaning and respond with sound, in order to hear the sense and the spirit. If someone hears it, we see it in BETWEEN.

Agata Zubel, Cezary Duchnowski

Borges y el espejo

Borges y el espejo (*Borges i lustro*) to utwór luźno oparty na tureckiej półklasycznej piosence. Interesowała mnie przede wszystkim rytmiczna złożoność śpiewu melizmatycznego w tureckich tradycjach muzycznych – osmańskich i przedotomańskich. W tego typu śpiewie melizmat wydaje się centralnym punktem, z którego wyzwalane są i zwielokrotniane powtarzalne rytmy, tworzące złożone i różnorodne frazy, jednocześnie zachowujące wielkie poczucie jedności. W *Borges y el espejo* użyłem prostego powtórzenia śpiewu melizmatycznego, aby wygenerować złożone rytmy i wywołać zmiany w percepcji pulsu. Tureckie frazy melizmatyczne są kopiowane, powtarzane i przekształcane przez lustra, które zwielokrotniają je w doskonałość symetrii lub przepaść obsesyjnej powtarzalności. Lustra i islam to dwa z ulubionych motywów Borgesa, a w sensie metaforycznym to także tematy tego dzieła. Tekst w utworze *Borges y el espejo* ma niewielkie znaczenie semantyczne lub nie ma żadnego znaczenia. Większość słów jest w języku tureckim i została zmieniona zgodnie z muzycznymi potrzebami kompozycji, przez co powstałe struktury nie muszą zgadzać się z regułami syntaktycznymi języka tureckiego. Tekst jest fikcją, którą wymyśliłem. Kompozycja *Borges y el espejo* powstała na zamówienie Group de Musique Expérimentale de Bourges i została zaprezentowana przez Frances Lynch podczas Festival International des Musiques et Créations Électroniques „Synthèse” w Bourges w 1992 r. Część komputerowa została wygenerowana w firmie G.M.E.B., a postprodukcja wykonana w prywatnej pracowni kompozytora.

Borges y el Espejo (*Borges and the Mirror*) is loosely based on a Turkish semi-classical song. I was primarily interested in the rhythmic complexity of the melismatic singing in the Ottoman and pre-Ottoman music traditions of Turkey. In this type of singing, the melisma seems to be the central point from which repetitive rhythms are triggered and multiplied, creating complex and diverse phrases and yet retaining a great sense of unity. In *Borges y el Espejo*, I used the simple repetition of melismatic singing to generate complex rhythms and to create an ever changing perception of pulse. The Turkish melismatic phrases are copied, repeated and transformed by mirrors which multiply them into the perfection of symmetry or the abyss of obsessive repetition. Mirrors and the Islam are two of Borges' favourite subjects and in a metaphorical sense, the subject matter of this work too. The text in *Borges y el Espejo* has little or no semantic meaning. Most of the words are in Turkish and have been re-arranged according to the musical needs of the composition and do not necessarily follow the syntactical rules of the Turkish language. The text is a fiction which I have invented. *Borges y el Espejo* was commissioned by Group de Musique Experimentale de Bourges and was premiered by Frances Lynch during the 1992 International Musique Festival at Bourges, France. The computer part was generated at G.M.E.B. and post-produced at the composer's private studio.

Alejandro Viñao

Cookbook for the Modern Boygirl

Od samego początku pracy nad utworem dla ElettroVoce zależało mi na zajęciu się tematyką erotyczną wręcz z pogranicza pornografii. Szybko okazało się jednak, że znalezienie tekstu, który by mi odpowiadał, nie jest proste. Zdecydowałem się więc zaprosić do współpracy młodą amerykańską poetkę Bunny Morris, która napisała znakomity, bardzo osobisty, zmysłowy, intymny i jednocześnie wulgarny tekst oddający jej przeżycia – jako osoby queer – z czasu pandemii i odosobnienia. *Cookbook for the Modern Boygirl* skomponowałem specjalnie dla Agaty Zubel i Cezarego Duchnowskiego przy wsparciu finansowym Stowarzyszenia Autorów ZAiKS w ramach stypendium z Funduszu Popierania Twórczości.

Since I started working on the piece for ElettroVoce, I've wanted to employ erotic themes, maybe even verging on pornography. However, this quickly turned out to be a difficult task. I've decided to invite the young American poet Bunny Morris, who wrote an excellent, very personal, sensual, intimate, but also vulgar text about her experiences as a queer person during the pandemic and lockdown. *Cookbook for the Modern Boygirl* was specially written for Agata Zubel and Cezary Duchnowski with the financial help from the ZAiKS Artist Support Fund.

Krzysztof Wołek

Co-Relations

Tematem kompozycji *Co-Relations* są różne odcienie relacji między kobietą a mężczyzną. Utwór został przeznaczony na głos i gestofon. Kobieta (Agata Zubel) posługuje się głosem, a Mężczyzna (Cezary Duchnowski) za pomocą gestów dokonuje transformacji głosu Kobiety. Partia głosu i *live electronics* są więc ściśle skorelowane i nierozzerwalne. Gestofon to instrument elektroniczny stworzony w Chopin University Electronic Music Studio przez Wojciecha Błażejczyka i Andrzeja Kopcia. Wykorzystuje kontroler gestów Leap Motion dostarczany wraz z autorskim oprogramowaniem sterującym. Pozwala na precyzyjną kontrolę dowolnych parametrów dźwięku za pomocą gestów śledzonych w przestrzeni trójwymiarowej. *Co-Relations* to trzeci utwór wykorzystujący ten instrument – po *Gestofonii* Błażejczyka i 2045 Kopcia. Kompozycja powstała specjalnie dla duetu ElettroVoce dzięki wsparciu Stowarzyszenia Autorów ZAiKS w ramach Funduszu Popierania Twórczości.

Co-Relations deals with the different shades of the relationships between men and women. The piece is written for voice and gesturephone. The Woman (Agata Zubel) uses her voice, and the Man (Cezary Duchnowski) transforms the Woman's voice using gestures. The voice part and live electronics are interconnected and inseparable. The gesturephone is an electronic instrument created at the Chopin University Electronic Music Studio by Wojciech Błażejczyk and Andrzej Kopeć. It features a Leap Motion gesture controller combined with custom software. This allows for precision control of arbitrary sound parameters using gestures tracked in 3D space. *Co-Relations* is the third piece written for the instrument, following Wojciech Błażejczyk's *Gestofonia* and Andrzej Kopeć's 2045. The piece was written for the ElettroVoce duet thanks to support from the ZAiKS Artist Support Fund.

Wojciech Błażejczyk

Stories Nowhere from

Dziewięć historii to magiczne światy. Każda ma swoją fabułę niedającą się opowiedzieć słowami. Nine stories are magical worlds. Each of them has its own plot that cannot be told with words.

Agata Zubel, Cezary Duchnowski

KOMPOZYTORZY COMPOSERS

Alejandro Viñao

Studiował kompozycję u rosyjskiego kompozytora Jacoba Fichera w Buenos Aires. W 1975 r. przeniósł się do Wielkiej Brytanii, gdzie mieszka do dziś. Swoją naukę kontynuował w Royal College of Music oraz City, University of London, gdzie w 1988 r. otrzymał stopień doktora. Zdobył szereg międzynarodowych nagród i wyróżnień, w tym Prix Ars Electronica – Goldene Nica (1992) oraz I nagrodę na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO (1984). Jego muzyka była wykonywana na całym świecie, nadawana przez wiele stacji radiowych i telewizyjnych oraz prezentowana na międzynarodowych festiwalach, takich jak Tanglewood Music Festival, Warszawska Jesień i BBC Proms. Artysta otrzymywał zamówienia od różnych zespołów i instytucji, m.in. IRCAM, GRM, MIT oraz BBC Symphony Orchestra.

He studied composition with the Russian composer Jacobo Ficher in Buenos Aires. In 1975, he moved to Britain, where he continued his studies at the Royal College of Music and the City University in London. He has been resident in Britain since then. In 1988, he was awarded a PhD in composition at the City University. Viñao has received several international prizes and awards including the Prix Ars Electronica – Golden Nica (1992), 1st Prize at the International Rostrum of Composers UNESCO (1984) and many others. Viñao's music has been played and broadcast worldwide and has been featured at international festivals such as the Tanglewood Music Festival, the Warsaw Autumn Festival, and the BBC Proms. He has received commissions from various performing groups and institutions around the world such as IRCAM and GRM in France, Massachusetts Institute of Technology, and the BBC Symphony Orchestra.

Krzysztof Wótek

Kompozytor, improwizator i twórca instalacji. Obecnie pracuje jako profesor kompozycji i dyrektor Studia Muzyki Komputerowej na University of Louisville. Otrzymywał zamówienia m.in. od Warszawskiej Jesieni, Siemens Stiftung, Society of Composers, Inc. (SCI) i American Society of Composers, Authors and Publishers (ASCAP), a także nagrody, granty i stypendia od The University of Chicago, University of Louisville, Foundation for Contemporary Arts, Kentucky Arts Council oraz polskiego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest gorącym orędownikiem współczesnej muzyki akustycznej i elektronicznej oraz kompozycji multimedialnych: zasiada w jury Grawemeyer Award w dziedzinie kompozycji oraz jest członkiem Komisji Programowej festiwalu Warszawska Jesień. Jego twórczość obejmuje szerokie spektrum dzieł – od utworów czysto akustycznych, improwizowanych i elektronicznych po projekty zakładające różne formy współpracy multidyscyplinarnej. Była prezentowana na wielu festiwalach muzyki i sztuki współczesnej w Europie, Ameryce Północnej i Południowej oraz Azji.

He is a composer, improviser and installation artist. He is currently working as a Professor of Music Composition and Director of Digital Composition Studies at the University of Louisville. He has received commissions from the Warsaw Autumn Festival, the Siemens Foundation, SCI/ASCAP, among others, as well as awards, grants and stipends from the University of Chicago, University of Louisville, Foundation for Contemporary Arts, Kentucky Arts Council and Polish Ministry of Culture and National Heritage. Krzysztof is a passionate advocate of contemporary acoustic and electronic music and multimedia compositions, serves on the jury of the Grawemeyer Award for Music Composition and is a Programming Committee Member of the Warsaw Autumn Festival. His works span a broad spectrum of works from purely acoustic, improvised and electronic to various forms of multidisciplinary collaborations. They have been presented at many festivals of contemporary music and art in Europe, North and South Americas, and Asia.

Wojciech Błazejczyk

Absolwent reżyserii dźwięku i kompozycji w klasie Zygmunta Krauzego na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, kierownik Chopin University Electronic Music Studio.

Jest laureatem wielu nagród w konkursach kompozytorskich, w tym Prix CIME 2019 za *#Network Music*. Jego utwór *Warsaw Music* znalazł się w finale Prix Palma Ars Acustica w 2016 r. Artysta wydał dwa albumy monograficzne, *Loopowizacje* i *Trash Music*, a także dwie płyty improwizowane z Hashtag Ensemble – *Visegrad Songs* i *#Witkacy*. Pisze zarówno muzykę elektroakustyczną, jak i kompozycje, w których nie wykorzystuje elektroniki. Jest twórcą obiektofonów (instrumentów powstałych z przedmiotów codziennego użytku, których dźwięk jest przetwarzany na żywo) oraz gestofonu. Komponuje także muzykę teatralną i filmową. Ponadto wykonuje muzykę nową i improwizowaną na gitarze elektrycznej. Jest członkiem Hashtag Ensemble. Jako reżyser dźwięku specjalizuje się w projekcji dźwięku na koncertach muzyki nowej oraz w sound design.

He graduated in sound engineering and composition from the class of professor Zygmunt Krauze at the Frederic Chopin University of Music in Warsaw. Head of the Chopin University Electronic Music Studio. Winner of numerous prizes for his compositions, including Prix CIME 2019 awarded by the International Electroacoustic Music Confederation for his *#NetworkMusic*. His *Warsaw Music* reached the final stage of the European Broadcasters Union Palm Ars Acustica competition in 2016. He released two monographic albums – *Loopowizacje* and *Trash Music*, as well as two improvised albums together with Hashtag Ensemble – *Visegrad Songs* and *#Witkacy*. He composes both electroacoustic and electronics-free music. He builds objectophones (instruments based on everyday objects whose sound is processed live) and is the creator of the gesturephone. He also writes music for movies and the theatre. He also performs new and improvised music on the electric guitar. He is a member of the Hashtag Ensemble. As a sound engineer, he specializes in sound projection at new music concerts and sound design.

Wolfgang Mitterer

Studiował w Wiedniu i Sztokholmie organy, kompozycję i elektroakustykę. W swoich pracach oscyluje między zamkniętą kompozycją a formą otwartą. Oprócz muzyki na organy i orkiestrę, koncertu fortepianowego i oper stworzył liczne utwory elektroniczne, a także opracował koncepcje instalacji dźwiękowych. Angażował się również w kolektywną improwizację z różnymi grupami, dzięki czemu rozwinął język skrajności, napięcia i złożoności. Z radością, jaką daje mu eksperymentowanie, łączy kontrastujące ze sobą elementy i tworzy nieprzewidywalne wydarzenia muzyczne. W jednym utworze potrafi zestawić zespoły muzyczne i chóry dziecięce z profesjonalnymi instrumentalistami oraz śpiewakami, a do tego wypełnić salę koncertową dźwiękiem przestrzennym wytwarzanym na żywo przez elektronikę. W swej twórczości wykracza daleko poza zwyczajną spektakularność właśnie ze względu na swoją muzyczną obecność i ogromną, głęboko poruszającą intensywność oraz złożoność swoich kompozycji. Wytężone słuchanie niskich dźwięków jest dla niego tak samo ważne jak „instalowanie” eksplodujących fragmentów dźwięku w umysłach słuchaczy.

He studied organ, composition and electroacoustics in Vienna and Stockholm. His work oscillates between composition and open form. Apart from music for organ and orchestra, a piano concerto and an opera he has produced electronic pieces, conceptualized sound installations, and engaged in collective improvisation with diverse groups, developing a language of extremes, tension and complexity. The pleasure he takes in experimenting leads him to combine contrasting elements in the creation of unpredictable musical events. In one major composition, for instance, he juxtaposes musical bands and children's choirs with specialized instrumentalists and singers, while filling the hall with surround sound created by live electronics. But his work transcends the merely spectacular, precisely because of his musical presence and the high – deeply moving – intensity and complexity of his compositions. Listening intensely to low sounds has its place just as much as the 'installing' of exploding sound fragments in the listeners' minds.

28.05.2021 PT. **FRI** 20.00 8 PM
AKADEMIA MUZYCZNA IM. KAROLA LIPIŃSKIEGO
KAROL LIPIŃSKI ACADEMY OF MUSIC

CARTE BLANCHE

KONCERT ONLINE ONLINE CONCERT

Koncert Studia Kompozycji Komputerowej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu
Concert of the Computer Composition Studio of Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław

Wydarzenie towarzyszące Accompanying event

Robert Kurdybacha – dyrygent, kierownictwo artystyczne, reżyseria, scenografia
conductor, direction, scenography

Sound Factory Orchestra:

Joanna Talarek – altówka viola

Olgierd Żemojtel – wiolonczela cello

Aniela Pawłowska – kontrabas double bass

Renata Raczyło – klarnet basowy bass clarinet

Mariusz Kuśnierz – saksofon tenorowy tenor saxophone

Michał Honisz – gitara elektryczna electric guitar

Dominik Maciążek – akordeon accordion

Jakub Lechki – perkusja percussion

Michał Kram – instrumenty perkusyjne percussive instruments

Piotr Bednarczyk – komputer, realizacja wideo computer, video

Paweł Lisek – realizacja wideo, reżyseria, scenografia video, direction, scenography

Studio Kompozycji Komputerowej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu
Computer Composition Studio of Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław

Program Programme:

Magdalena Gorwa (1993) *on the verge of...* na altówkę, akordeon, perkusję i elektronikę (2020) for viola, accordion, percussion and electronics

Krzysztof Rau (1995) *Anchor* na elektronikę (2019) for electronics

Paul Preusser (1974) *(Re)Constructing a Misfit* na saksofon tenorowy, gitarę elektryczną, kontrabas, perkusję i elektronikę (2009) for tenor saxophone, electric guitar, double bass, percussion and electronics

Sławomir Kupczak (1979) *Anafora V* na wiolonczelę i komputer (2004) for cello and computer

Katarzyna Bem (1991) *Drone Strike* na elektronikę (2019) for electronics

Piotr Bednarczyk (1994) *Sentimental Rave* na klarnet basowy, altówkę, wiolonczelę, kontrabas, instrumenty perkusyjne, elektronikę, wideo, stroboskop (2019) for bass clarinet, viola, cello, double bass, percussive instruments, electronics, video, stroboscope

Koncert prezentujący prace studentów i absolwentów Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, które powstały w Studiu Kompozycji Komputerowej. A concert dedicated to works of students and recent graduates of The Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław created in the Computer Composition Studio.

Czas Time: 90'

Sound Factory Orchestra zrealizowała ten koncert w formule *pro publico bono*, aby wesprzeć wrocławskich wykonawców i kompozytorów. The concert of Sound Factory Orchestra is a pro bono event, as the artists wish to support performers and composers based in Wrocław.

Współorganizator In partnership with:

KARTA DO GŁOSOWANIA VOTING CHART

Jesteśmy na granicy... We are on the verge of...

☐

ABSURDU ABSURD

☐

BÓLU PAIN

☐

SNU SLEEP

☐

NIEISTNIENIA NON-EXISTENCE

☐

ZMYŚŁÓW SENSES

Informacja Info

1. Wybierz odpowiedź, na którą chcesz zagłosować. Chose the answer you want to vote for.
2. Postaw znak „X” w kratce wyłącznie przy tej odpowiedzi. Put an 'X' in the box for one answer only.
3. Jeśli postawisz znak „X” przy więcej niż jednej odpowiedzi, Twój głos będzie nieważny. If you put an 'X' in more than one box, your vote will not be valid.
4. Znak „X” to co najmniej dwie linie przecinające się wewnątrz kratki. 'X' means at least two lines crossing inside the box.

Magdalena Gorwa

Anchor

Dzieło zostało napisane jako praca konkursowa do II Ogólnopolskiego Elektroakustycznego Konkursu Kompozytorskiego im. Józefa Patkowskiego w Krakowie. Zadaniem jego uczestników było stworzenie utworu z wysłanych przez Akademię Muzyczną w Krakowie sampli fletowych wykonanych przez Renatę Guzik.

Anchor is a piece composed for the 2nd National Electroacoustic Composers Competition 'Józef Patkowski' in Kraków. The aim of the competition was creating a new work from flute samples performed by Renata Guzik and submitted by Kraków Academy of Music.

Krzysztof Rau

Anafora V

Anafora V na wiolonczelę i komputer powstała w 2004 r. w Studiu Kompozycji Komputerowej Akademii Muzycznej we Wrocławiu na zaproszenie Andrzeja Bauera w ramach projektu Cellotronicum. Prawykonanie utworu odbyło się 26 lutego 2004 r. podczas 24. edycji Musica Polonica Nova we Wrocławiu. *Anafora V* reprezentowała w 2004 r. Polskie Radio na Międzynarodowej Trybunie Muzyki Elektroakustycznej UNESCO w Rzymie.

Anafora V for cello and computer was created in 2004 at the Computer Composition Studio of the Academy of Music in Wrocław at the request of Andrzej Bauer as part of the Cellotronicum project. The premiere of the piece took place on 26 February 2004 at the 24th Festival of Polish Contemporary Music Musica Polonica Nova in Wrocław. *Anafora V* represented Polish Radio in 2004 at the UNESCO International Rostrum of Electroacoustic Music in Rome.

Sławomir Kupczak

Drone Strike

Kompozycja jest muzyczną ilustracją ataku dronów na wyimaginowaną krainę, w wyniku którego została ona zdeformowana. Czyste istoty, pierwotnie zamieszkujące tę krainę, zostały zmienione w radioaktywne byty. Jednocześnie utwór jest parabolą zmian, jakie zachodzą w świecie, zbyt szybkich, aby ludzie mogli się w nich odnaleźć, zachowując spokój psychiczny. W 2019 r. otrzymał nagrodę specjalną (wyróżnienie przyznawane przez Mariannę Patkowską) w II Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Józefa Patkowskiego.

The piece is a musical illustration of the attack of drones on an imaginary land, which led to its deformation. The pure beings originally inhabiting the land have been transformed into radioactive entities. At the same time, the piece is a parable of changes taking place in the world, which are too fast for people to find their place in them, while maintaining mental peace. The piece received a special award from Marianna Patkowska at the 2nd Polish National Composers Competition 'Józef Patkowski' (2019).

Katarzyna Bem

Sentimental Rave

Sentimental Rave to kompozycja poświęcona zbożowym kręgom w okolicach Wylatowa.

Sentimental Rave is a composition dedicated to the crop circles near the village of Wylatowo.

Piotr Bednarczyk

KOMPOZYTORZY I WYKONAWCY COMPOSERS AND PERFORMERS

Magdalena Gorwa

Studentka drugiego roku studiów magisterskich na kierunku kompozycja i teoria muzyki w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie Cezarego Duchnowskiego i Pawła Hendricha. Od 2019 r. należy do Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich, a także do Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej. Jest laureatką wielu konkursów kompozytorskich, a także stypendystką Prezydenta Miasta Wrocławia. Od 2016 r. stale współpracuje ze środowiskiem teatralnym, a spektakle z jej muzyką były wystawiane na terenie całej Polski.

Second-year student of composition and theory of music at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław in the class of Cezary Duchnowski and Paweł Hendrich. Since 2019, she has belonged to the Youth Circle of the Polish Composers' Union, as well as to the Polish Society for Contemporary Music. She is a laureate of many composition competitions, as well as a scholarship holder of the Mayor of the City of Wrocław. Since 2016, she has collaborated on a regular basis with the theatre community, and performances with her music have been staged throughout Poland.

Krzysztof Rau

Kompozytor, absolwent i doktorant Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie Agaty Zubel-Moc i Marcina Rupocińskiego. Uczestniczył w warsztatach i lekcjach mistrzowskich z takimi artystami jak Ondřej Adámek, Marta Ptaszyńska, Mauricio Sotelo, Johannes Kreidler, Marcin Stańczyk czy Conrado Xalabarder. Jego utwory były wykonywane w kraju i za granicą, m.in. w Szwecji, Belgii i Holandii, na różnych międzynarodowych festiwalach, w tym podczas Saxå Kammarmusikfestival, Klarafestival, Wonderfeel, Musica Electronica Nova, Sacrum Profanum, Wratislavia Cantans. Był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Brał udział w międzynarodowym projekcie Music Masters on Air oraz w wielu przedsięwzięciach teatralnych i audiowizualnych realizowanych na Akademii Sztuk Teatralnych im. S. Wyspiańskiego w Krakowie, Filii we Wrocławiu, a także Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu.

Composer, graduate and doctoral student at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław in the class of Agata Zubel-Moc and Marcin Rupociński. He has participated in workshops and master classes, incl. with Ondrej Adamek, Marta Ptaszyńska, Mauricio Sotelo, Johannes Kreidler, Marcin Stańczyk and Conrado Xalabarder. His works have been performed in Poland and abroad, incl. in Sweden, Belgium and the Netherlands, at various international festivals, among others Saxå Kammarmusikfestival, Klarafestival, Wonderfell, Musica Electronica Nova, Sacrum Profanum, Wratislavia Cantans. He was a scholarship holder of the Minister of Culture and National Heritage. He took part in the international Music Masters on Air project, organized by the European Festivals Association and co-organized by the National Forum of Music, and in many theatrical and audiovisual projects at the Academy of Theatre Arts in Wrocław, as well as the Academy of Fine Arts in Wrocław.

Sławomir Kupczak

zob. strona see page 13

Paul Preusser

Wychowywał się w Denver w stanie Kolorado w Stanach Zjednoczonych, przez wiele lat mieszkał w Bostonie i Europie. Komponuje dzieła wokalne oraz instrumentalne, a także utwory zawierające *live electronics*. Jego muzyka była wykonywana w Stanach Zjednoczonych, Europie i Azji, w tym w Weill Recital Hall w Nowym Jorku, a także na takich festiwalach jak Aspen Music Festival and School, Verbier Festival, ISCM World Music Days, Musica Polonica Nova i Musica Electronica Nova. Zainteresowania artysty obejmują pracę z improwizatorami, badanie mikrotonalnych harmonii oraz stosowanie rozszerzonych technik instrumentalnych i wokalnych, co znajduje odzwierciedlenie w jego niedawno powstałych dziełach. Obecnie kompozytor mieszka we Wrocławiu.

Raised in Denver Colorado, and has spent many years living in Boston and in Europe. He has composed several vocal and instrumental works, as well as compositions which include live electronics. His music has been played in the United States, Europe, and Asia, including performances at Weill Recital Hall in New York City, and at various festivals including Aspen, Verbier, World Music Days, Musica Polonica Nova and Musica Electronica Nova in Poland. Paul Preusser's interests include working with improvisers, exploring microtonal harmonies and using extended instrumental and vocal techniques. Much of his recent music is reflective of these interests. He currently lives in Wrocław, Poland.

Katarzyna Bem

Od urodzenia jest związana z Wrocławiem, studiowała kompozycję na Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie Cezarego Duchnowskiego. Ponadto swoje umiejętności doskonaliła na licznych warsztatach kompozytorskich. Ukończyła również szkołę muzyczną I i II st. w klasie skrzypiec. W dorobku artystycznym ma zarówno utwory instrumentalne i elektroakustyczne, jak i muzykę do spektakli teatralnych, filmów oraz gier komputerowych. Dokonała wielu prawykonań swoich utworów. Jej muzyka była prezentowana zarówno w kraju, jak i za granicą.

Born, raised and educated in Wrocław, where she lives, she studied composition at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław in the class of Cezary Duchnowski. She also graduated from the 1st and 2nd degree State Music School in the violin class. Her composing work includes instrumental and electroacoustic works, as well as music for theatre performances, films and computer games. She also participated in numerous composition workshops, perfecting her skills. She has had many world premieres of her works. Her music has been presented both at home and abroad.

Piotr Bednarczyk

Jako kompozytor tworzy głównie instrumentalną muzykę kameralną i elektroniczną. Jego stylistyczne zainteresowania krążą wokół noise, glitch i muzyki klubowej. W swoich dziełach często wykorzystuje elementy performatywne i wizualne, w tym efekt stroboskopowy i sterowanie oświetleniem. Jest również aktywnym wykonawcą własnych kompozycji. W ramach jednoosobowego projektu LOUFR wykonuje autorską muzykę elektroniczną. Jego utwory były prezentowane podczas takich festiwali muzyki współczesnej jak Warszawska Jesień, Musica Electronica Nova, Musica Polonica Nova, Crossroads – International Contemporary Music Festival Salzburg, Słuchalnia, MUSLAB, New Music Week (Essen), GAIDA Festival, Idealistic Festival czy snim – spontanes netzwerk für improvisierte musik. Współpracował m.in. z Twenty Fingers Duo, NAMES Ensemble, Ensemble Adapter, Garage Ensemble, Sound Factory Orchestra, ensemble Kompopolex, Ensemble Synaesthesia, snim ensemble, Trio Layers, Ars Nova Ensemble czy Ensemble S201.

His composing activities are focused mainly on instrumental chamber and electronic music. His stylistic interests revolve around noise, glitch and club music. In his compositions, he often uses performative and visual activities, including strobe effects and lighting control. Bednarczyk is also an active performer of his music. He creates a one-man project LOUFR, as part of which he performs his own electronic music. His works have been presented at such festivals of contemporary music as: Warsaw Autumn, Musica Electronica Nova, Musica Polonica Nova, CROSSROADS, Listening, Muslab, New Music Week, GAIDA Festival, Idealistic Festival or SNIM. He has collaborated, among others with Twenty Fingers Duo, NAMES Ensemble, Ensemble Adapter, Garage Ensemble, Sound Factory Orchestra, Ensemble Kompopolex, Ensemble Synaesthesia, SNIM Ensemble, Trio Layers, Ars Nova Ensemble, and Ensemble S201.

Sound Factory Orchestra

Wydarzyło się to 13 maja 2010 r. Ciasna sala koncertowa, tropikalne temperatury na skutek nie działającej wentylacji i tłum ludzi niechcący dziesiątkujący audytorium równolegle realizowanego koncertu w ramach nobliwego festiwalu. Eksplozja dźwięków Lutosławskiego, Szalonek i Mykiety- na. Tak to się zaczęło. Potem były koncerty w Görlitz, Berlinie, Amsterdamie, Antwerpii i Utrechcie. Wreszcie Drezno, Essen, Wiedeń. Oczywiście Wrocław i wspaniała wizyta koncertowa w nowej sali Filharmonii w Szczecinie. To niesamowite uczucie, gdy utwory współczesne entuzjastycznie okla- skuje niemal tysięczna publiczność. Ale bywało również 30 lub 20 osób. Zdarzył się i koncert, na który nikt nie przybył.

W 2011 r. orkiestra zrealizowała przedsięwzięcie *Ocalić od zapomnienia – Witold Szalonek i jego tony kombinowane*, na które złożyły się koncerty w Polsce i Niemczech oraz wyjątkowa pod każ- dym względem płyta z utworami orkiestrowymi tego wybitnego polskiego twórcy. Album rozszedł się błyskawicznie (choć był darmowy), a po koncercie inauguracyjnym oczekującego na zagi- niony pociąg solistę aresztowała policja. Pociąg się nie odnalazł, solistę wypuszczono, skandal nie wybuchł. Szalonek pozostał zapomniany. Następna płyta dotyczyła już młodych kompozytorów – absolwentów Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

W ostatnich latach orkiestra rozpoczęła współpracę z Game Music Foundation przy realizacji kon- certów prezentujących utwory z gier komputerowych, specjalnie zaaranżowane na potrzeby sceny filharmonicznej. Pierwszy występ w ramach Game Music Festival, w składzie rozszerzonym do 72 osób, spowodował szok – półtoratysięczna widownia fetowała orkiestrę jak na koncercie rocko- wym. To był balsam dla artystycznej duszy. Zespół porusza się w różnych stylach i gatunkach, nie stroni zarówno od muzyki awangardowej i multimediiów, jak i od produkcji z obszaru *sound design*. Orkiestra współpracuje z ośrodkami muzyki elektroakustycznej i komputerowej we Wrocławiu, Es- sen i Dreźnie, czego wyrazem jest cykl koncertowy Międzynarodowa Fabryka Dźwięku. W 2019 r. rozpoczęła również współpracę z Veni Academy i VENI ensemble, a w latach 2015–2019 współ- organizowała Festiwal „Sine scientia ars nihil est”. Na co dzień zespół jest związany z Akademią Muzyczną im. K. Lipińskiego we Wrocławiu oraz działającym na niej Studium Kompozycji Kompu- terowej. W 2019 r. rozpoczął także realizację wspólnych przedsięwzięć z Wrocławskim Parkiem Technologicznym. Od 2020 r. orkiestrę wspiera Fundacja Art & Flow.

It happened on 13 May 2010. A cramped concert hall, tropical temperatures due to a failure of ventilation and a crowd of people inadvertently decimating the audience of a concurrent concert as part of a noble festival. An explosion of sounds by Lutosławski, Szalonek and Mykietyn. This is how it started. Then there were concerts in Görlitz, Berlin, Amsterdam, Antwerp and Utrecht, and finally Dresden, Essen, Vienna. Wrocław, of course, and a completely wonderful concert visit to the new venue of the Szczecin Philharmonic. It is an amazing feeling when the audience of nearly 1,000 enthusiastically applauds contemporary pieces. But there were also 30 or 20 people, and there was a concert when no one came.

In 2011, the orchestra realized the project 'Save from Oblivion – Witold Szalonek and his Com- bined Tones', which included concerts in Poland and Germany and the release of an album with orchestral works by this outstanding Polish composer, unique in every respect. The album run out quickly, although it was free of charge, and after the inaugural concert, the soloist was arrested by the police, while waiting for a missing train. The train was not found, the soloist was released, the scandal did not break out. Szalonek remained forgotten. The next album was about young compos- ers – graduates of the Academy of Music in Wrocław.

In recent years, the orchestra has started cooperation with the Game Music Foundation in the realization of concert performances of pieces from computer games, specially arranged for the philharmonic stage. The first performance at the Game Music Festival, a line-up extended to 72 people, came as a shock when 1,500 people in the audience celebrated the orchestra like at a rock concert. It was a balm for the souls of the artists. The orchestra operates in various styles and genres, not shying away from avant-garde music, multimedia and sound design productions. It collaborates with electroacoustic and computer music centres in Wrocław, Essen and Dres- den, which is reflected in the concert series International Sound Factory. In 2019, it also started

cooperation with Veni Academy / Veni Ensemble, and from 2015–2019 it co-organized the *Sine scientia ars nihil est* festival. The orchestra cooperates on a daily basis with the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław and its special unit that is the Computer Composition Studio. In 2019, it launched some joint ventures with the Wrocław Technology Park. From 2020, the orchestra has been supported by the Art & Flow Foundation.

29–30.05.2021 SOB.–NIEDZ. SAT–SUN

13.00–16.00 oraz **17.30–19.30** (performance jest powtarzany co 30 minut)

1–4 PM and **5.30–7.30 PM** (the performance is repeated every 30 minutes)

WROCŁAW, PLAC WOLNOŚCI

RYTUAŁ: INTYMNOŚĆ **RITUAL: INTIMACY**

Gwen Rouger – performerka performer

Program Programme:

Gwen Rouger (1978) *Caravan* – performance dla jednego odbiorcy na pianino solo z wykorzystaniem utworu *Kolekcjoner* Charliego Sdrauliga a solo piano performance with *Collector* by Charlie Sdraulig for one single spectator

Czas Time: 20'

Performance dla osób powyżej 14. roku życia. Performance for people aged over 14.

Partnerzy Partners:

WPROWADZENIE INTRODUCTION

Doświadczenie ma miejsce w małej przyczepie kempingowej.

Przyczepa ta, będąca prawdziwym zaproszeniem do muzycznej podróży, jest ewokacją wolności, eksploracją niezbadanych przestrzeni, a jednocześnie prowokuje wyjątkową intymność. To dom „z dala od domu”, powrót do nomady drzemiącego w głębi każdego z nas. W przyczepie wszystko jest pełne pokory. Odbiorca puka do drzwi. Pianistka zaprasza go, aby usiadł przy stole... Po chwili podchodzi do pianina i zaprasza słuchacza, aby usiadł obok niej. Gra utwór *Kolekcjoner* Charliego Sdrauliga. Kompozycja jest choreografią rąk odkrywających dźwięczny pejzaż klawiatury. Słuchacz siedzi blisko... *Caravan* stawia publiczność w centrum przedstawienia. Artystka tworzy przestrzeń oporu, w której dużo czasu zajmuje słuchanie, w kontekście *in situ*, tak aby było przedłużeniem codziennego życia. Przez swoje zakotwiczenie w tym, co „lokalne”, *Caravan* wpisuje się w zmianę mentalności, która została wywołana kryzysem ekologicznym, zaprasza widza do uczestnictwa typu „zrób to sam”. Pobudza kreatywność, a za jej sprawą swego rodzaju wolność – oddala nas od zniewolenia, w którym pogrąża nas społeczeństwo konsumpcyjne. Gwen Rouger kontynuuje swoje poszukiwania artystyczne i czerpie inspirację z prac Johna Cage’a, Marcela Duchampa, Maxa Neuhaus, Heinera Goebbelsa, Mariny Abramović i Josepha Beuysa.

The experimentation happens in a small caravan.

As a real invitation for a musical journey, this caravan plays with the evocation of freedom and the exploration of wild spaces and while provoking a very singular intimacy. A 'home away from home', a comeback to the nomad that dozes in the depths of each of us. Inside the caravan, everything is humble. The spectator knocks at the door. The pianist invites the spectator to sit down at the table... After a while, the pianist moves towards the piano and invites the spectator to seat down next to her. She plays *Collector* by Charlie Sdraulig. This piece is a choreography of hands discovering the sonorous landscape of the keyboard. The listener is sitting close... *Caravan* places the audience at the heart of the performance. The artist creates a space of resistance, where a significant time is taken to listen, in an 'in situ' context so that it is an extension of daily life. *Caravan* is part of the change of mentality created by the ecological emergency by anchoring the performance in the 'local', inviting the spectator to a 'do-it-yourself' experience; by stimulating creativity, and by this a kind of freedom, away from the bondage in which the consumer society plunges us. The musician Gwen Rouger pursues her artistic research and finds her inspiration through, the work of John Cage, Marcel Duchamp, Max Neuhaus, Heiner Goebbels, Marina Abramović, and Joseph Beuys.

WYKONAWCA PERFORMER

Gwen Rouger

Uczyła się w Paryżu pod okiem argentyńskiego kompozytora i pianisty Carlosa Roqué Alsiny. W 2014 r. z wyróżnieniem ukończyła studia magisterskie w dziedzinie wykonawstwa muzyki współczesnej w Royal College of Music w Londynie. Jako solistka lub kameralistka występowała podczas ManiFeste, KLANG, Bendigo International Festival of Exploratory Music i Międzynarodowych Letnich Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt, a także w Bozar w Brukseli, Cadogan Hall i Cafe OTO w Londynie oraz Lee Foundation Theatre i NAFA w Singapurze. Współpracuje z Plus-Minus Ensemble i zespołem Ictus. Jest współdyrektorem i pianistką-klawiszowcem zespołów nowej muzyki soundinitiative oraz We Spoke. W sezonie 2015/2016 była artystką rezydentką w La Cité des Arts w Paryżu, a w sezonie 2016/2017 – w Akademii Schloss Solitude w Stuttgarcie.

Having trained in Paris with the Argentinian composer and pianist Carlos Roqué Alsina, she received a Master's Degree with distinction in Contemporary Music Performance from the Royal College of Music, London, UK, in 2014. She has performed as a soloist or as a chamber musician at the 104, Centre Pompidou/Manifeste Festival (Paris, France), Cadogan Hall, Cafe OTO (London, U.K.), Central Station/Darmstadt Festival (Germany), Bozar (Brussels, Belgium), Klang Festival (Copenhagen, Denmark), Ulumbarra Theater/BIFEM festival (Bendigo, Australia), Lee Foundation Theater, NAFA (Singapore). She plays sometimes with ensembles Plus-Minus (London, U.K.), and Ictus (Brussels, Belgium). She is co-director and pianist/keyboardist of the ensembles for new music soundinitiative and We Spoke: New Music Company. She was in residency at La Cité des Arts (Paris, France) in 2015/2016 and at the Akademie Schloss Solitude (Stuttgart, Germany) in 2016/2017.

29.05.2021 SOB. SAT 19.00 7 PM
NFM, SALA CZERWONA RED HALL

RYTUAŁ: CIAŁO **RITUAL: BODY**

TANIEC DANCE

Kaya Kołodziejczyk, David Wampach – taniec dance
David Wampach – choreografia choreography
Rachel Garcia, Laurence Alquier – kostiumy costumes
Mikko Hynninen – dźwięk sound
Guillaume Pons – kierownictwo sceny stage management

Spektakl z udziałem **Chiary Gallerani, Johanny Korthals Altes, Enory Rivière, Marka Tompkinsa i Christiana Ubla** Performance with participation of Chiara Gallerani, Johanna Korthals Altes, Enora Rivière, Mark Tompkins and Christian Ubl

Karen Jouve – kierownictwo produkcji production manager

Produkcja Production: **Association Achles**
Podziękowania dla Special thanks to: **Dominique Brun, Tamar Shelef**

Program Programme:

Sacre (2011) na dwóch tancerzy, inspirowane *Świętem wiosny* Igora Strawińskiego for two dancers, inspired by Igor Stravinsky's *The Rite of Spring*

Stworzone we współpracy z Created in collaboration with **Tamar Shelef**

Koprodukcja Coproductions: Festival Montpellier Danse, Centre National de la Danse – Pantin, Centre Chorégraphique National de Bourgogne Franche-Comté à Belfort, Cratère – Scène Nationale d'Alès

Przy wsparciu Fondation d'Entreprise Hermès (Paryż), Tanzquartier Wien i ADC (Genewa) dla programu Modul-dance oraz Ménagerie de Verre w ramach Studiolabs With support from: Fondation d'entreprise Hermès, Tanzquartier (Vienna) and adc (Geneva) for Modul-dance programme, and Ménagerie de Verre in the frame of Studiolabs

Z pomocą With help from: ICI – Centre Chorégraphique National Montpellier

Studio: CNDC – Centre National de Danse Contemporaine d'Angers

Sacre

Ekstremalne przeżycie: mężczyzna i kobieta niemal oddychają sobą nawzajem. W ten sposób francuski choreograf David Wampach podejmuje próbę nowego spojrzenia na choreografię *Święta wiosny* stworzoną przez Wacława Niżyńskiego. On i tancerka Kaya Kołodziejczyk na scenie doświadczają wyczerpania. Z oryginału pozostały tylko ślady, niektóre schematy ruchu i kilka dźwięków z muzyki Igora Strawińskiego. W minimalistycznej scenerii, z groteskowym i niesamowitym akcentem Wampach i Kołodziejczyk oddychają tak intensywnie, że doprowadzają siebie do hiperwentylacji – nawet publiczność prawie traci oddech. Tytuł spektaklu nawiązuje do *Święta wiosny*, baletu Strawińskiego wystawionego w 1913 r. pod choreograficzną egidą Niżyńskiego. Przedstawienie wywołało wówczas wielki skandal, później zaś stało się punktem wyjścia dla tańca współczesnego. To, co interesuje Wampacha w spektaklu, to „rytuał, ceremonia, stan ekstazy, odurzenie...”. Ale nawet jeśli choreograf odnosi się do tych koncepcji, to zawsze chodzi mu o technikę gry i interpretację. W jego poprzednim przedstawieniu, *Cassette*, artyści pracowali nad przesadą emocji, przywołując lekkość baletu *Dziadek do orzechów*, który zainspirował powstanie *Cassette*. W *Sacre* Wampachowi zależało na ruchu dokładnie w przeciwnym kierunku. Spektakl działa na wewnętrzne, powściągliwe emocje. Ta dialektyka między intymnością a ekshibicjonizmem uwidacznia się również w wykorzystaniu przestrzeni, w napięciu między ścianami i podłogą, peryferiami i środkiem. W tej serii rytuałów najważniejsze jest wzajemne przyciąganie się przestrzeni i twarzy.

An extreme experience: a man and a woman nearly breathe the life out of each other. This is how French choreographer David Wampach opens up a new perspective on Vaslav Nijinsky's *The Rite of Spring* in his latest piece *Sacre*. Together with dancer Kaya Kołodziejczyk he exhausts himself on stage in the process. Only traces are left of the original. Some patterns of movement and a few notes of Stravinsky's music. In a minimalist setting, with a grotesque and eerie touch, Wampach and Kołodziejczyk work with hyperventilation so excessively that even the audience nearly lose their breath. The title refers to *The Rite of Spring*, Stravinsky's music staged in 1913 under the aegis of Nijinsky, a show that at the time caused a major scandal before becoming a founding reference of modern dance. What interests David Wampach in the argument of the play is all it evokes 'the ritual, the ceremony, the state of ecstasy, intoxication...'. But even when David Wampach addresses these concepts, it is always in terms of playing technique and interpretation. In his previous play, *Cassette* the performers worked on an exaggeration of emotion recalling the lightness of the *Nutcracker* ballet that inspired *Cassette*. This time, *Sacre* looks exactly towards the opposite movement. The play works on an inner, restrained emotion. This dialectic between intimate and estimate also unfolds in a spatial tension between the walls and the floor, the periphery and the centre. In this series of rituals, the gravity of space and faces is the prime issue.

WYKONAWCY PERFORMERS

David Wampach

Francuski choreograf i tancerz. W swoich projektach, realizowanych w ramach Association Achles, czerpie z teatru i sztuk plastycznych. Wspólnie z Pierre'em Mourles'em przygotował choreografię do przedstawienia *D E S R A* (2003). Następnie stworzył solowy spektakl *Circonscriit* (2004), a także *Bascule* (2005), radykalne i hipnotyzujące dzieło wykonywane przez trzech tancerzy w rytm wyznaczany przez metronom. Potem powstały *Quatorze* (2007), stworzone w duecie z pianistą Aurélienem Richardem *Auto* (2008), *Batterie* (2008) i *Battement* (2009), będący wariacją na temat ruchu baletowego *grand battement*. W 2011 r. Wampach przygotował dwa nowe przedsięwzięcia: *Cassette*, opartą na tańcach latynoamerykańskich wersję baletu *Dziadek do orzechów*, oraz *Sacre*, będące nowym odczytaniem *Święta wiosny*, opracowane na odbywający się w tym samym roku Festival Montpellier Danse. W 2011 r. został też artystą rezydentem w Villa Kujoyama w Kioto, gdzie spędził sześć miesięcy. W latach 2012–2013 również wprowadzał do swoich projektów elementy rytuału i transu, wówczas wyreżyserował swój pierwszy film krótkometrażowy *Rite*, będący kontynuacją *Sacre*, oraz stworzył solowy *Tour* – wizualny i akustyczny portret pierwotnego bytu, który zostaje opanowany przez niekontrolowany rytm wdechów i wydechów. W 2014 r. przygotował *Veine* na dwóch tancerzy dla festiwalu Cratère Surfaces, poświęconego sztuce w przestrzeni miejskiej i organizowanego przez Le Cratère – Scène Nationale d'Alès, z którym współpracował w latach 2012–2016. W 2015 r. wystawił opowiadający o pożądaniu i popędach spektakl *Urge* na sześciu tancerzy – jego premiera odbyła się podczas Festival Montpellier Danse. W 2017 r., ponownie dla Festival Montpellier Danse, stworzył *Endo*, a następnie projekt *Berezina* na sześciu tancerzy. W 2020 r. wspólnie z Ainą Alegre napisał *Concrerto*. Artysta jest regularnie zapraszany do nauczania w ramach programów edukacyjnych, uczestniczył m.in. w Ex.e.r.ce w ICI – Centre Chorégraphique National Montpellier, EM:FOCO realizowanym przez Centro Cultural Escénica en Movimiento i Programa Primavera „Pasajeros en Tránsito” zorganizowanym przez Revuelo w Concepción (Chile) oraz danceWEB Scholarship odbywającym się podczas festiwalu ImPulsTanz w Wiedniu (był w nim mentorem w 2014 r.). Obecnie mieszka na południu Francji.

He is a French choreographer and dancer, developing his approach by borrowing from theatre and visual arts, in the frame of the Achles Association. David Wampach co-wrote the duet *D E S R A* (2003) with Pierre Mourles, before creating the solo *Circonscriit* (2004), then *Bascule* (2005), a radical and hypnotic trio to the rhythm of metronomic music. Then came *Quatorze* (2007), *Auto* (2008), a duet with pianist Aurélien Richard, *Batterie* (2008) and *Battement* (2009), a variation on the 'grand battement', the emblematic ballet movement. He created two new pieces in 2011: *Cassette*, a Latino version of the ballet *Casse-noisette (Nutcracker)*, and *Sacre*, a reading of *Sacre du Printemps (The Rite of Spring)*, created at the Montpellier Dance Festival in 2011. That same year he was the laureate of the Villa Kujoyama in Kyoto where he spent six months. In 2012 and 2013, David Wampach continued his work on ritual and trance, directing his first short film, *Rite*, a continuation of the piece *Sacre*, and creating the solo *Tour*, in which he portrays a primal being invaded by the rhythm of his inhalations and exhalations, composing a visual and acoustic portrait. In 2014, he created the duet *Veine* for the Cratère Surfaces festival for arts in urban spaces, organised by Le Cratère, the national theatre in Alès, where he has been an Associated Artist from 2012 to 2016. In 2015 he created *Urge*, premiered at the festival Montpellier Danse, a piece for 6 dancers on desire and urges. In 2017, again at the Montpellier Danse festival, he created *Endo*, then *Berezina* in 2019, a piece for 6 dancers. In 2020 he co-wrote *Concrerto* with Aina Alegre. David Wampach is regularly invited to teach in educational programmes, such as Ex.e.r.ce at the Centre Chorégraphique National de Montpellier, Emfoco and Revuelo in Concepción, Chile, and danceWEB, the scholarship programme of the ImPulsTanz festival. David Wampach currently lives in the South of France.

Kaya Kołodziejczyk

Choreografka, tancerka, koordynatorka intymności i reżyserka ruchu. Prowadzi warsztaty i wykłady w różnych miejscach w państwach Unii Europejskiej, Szwajcarii i Ameryce Północnej. Jako choreografka pracowała przy filmach Agnieszki Smoczyńskiej (*Córki dancingu*, *Fuga*, *Silent Twins*), Marcina

Wrony (*Demon*) i Darii Woszek (*Maryjki*). Na początku XXI w. występowała w Rosas, zespole tańca współczesnego Anne Teresy De Keersmaecker z Belgii. Brała udział w projektach takich artystów jak David Wampach (*Cassette*), Mette Ingvarlsen (*Manual Focus*), Kris Verdonck i Mariusz Treliński. W Polsce pracuje dla Teatru Żydowskiego w Warszawie, Teatru Polskiego w Poznaniu i Teatru Śląskiego w Katowicach, głównie z reżyserką teatralną Mają Kleczewską (*Malowany ptak*, *Golem*, *Berek* i *Hamlet*). Do swojej działalności artystycznej włączyła eksperymenty z VR: do filmu *Noccc* opracowała ruchy tańczących postaci i obiektów w przestrzeni. Było to możliwe dzięki jej bogatemu doświadczeniu w przygotowywaniu choreografii do spektakli teatralnych i telewizyjnych oraz produkcji filmowych.

She is a choreographer, dancer, intimacy coordinator and movement director. She guides workshops and lectures in various places in the EU, Swiss and North America. She worked choreographically on films of Agnieszka Smoczyńska (*The Lure*, *Fugue*, *Silent Twins*), Marcin Wrona (*Demon*) and Daria Woszek (*Marygoesround*). In the early 2000s, she was a performer at Rosas, a contemporary dance company of Anne Teresa de Keersmaecker from Belgium. She collaborated with artists like David Wampach (*Cassette*), Mette Ingvarlsen (*Manual Focus*), Kris Verdonck, and Mariusz Treliński. In Poland, she works for Jewish Theatre, Polish Theatre in Poznań and the Silesian Theatre, mainly with the theatre director Maja Kleczewska (*The Painted Bird*, *Golem*, *Berek*, and *Hamlet*). Her work has expanded to experiments with VR medium (*Nightsss*), where she created movements for dancing characters and objects in the space. All of this was possible thanks to her extensive experience in creating choreography for theatre performances, television, theatre and film productions.

29.05.2021 SOB. SAT 20.00 8 PM
NFM, SALA GŁÓWNA MAIN HALL

RYTUAŁ: MASZYNY **RITUAL: MACHINES**

Szymon Bywalec – dyrygent conductor
Joanna Freszel – sopran soprano
Pierre Jodlowski – projekcja dźwięku sound projection
David Hudry – elektronika electronics
Marek Stańczyk, Michał Tatarek – wideo video
Orkiestra Muzyki Nowej New Music Orchestra

Program Programme:

David Hudry (1978) *Rituals Men & Machines* na 11 instrumentów, elektronikę i wideo (2021) for 11 instruments, electronics and video**

Luigi Nono (1924–1990) *La fabbrica illuminata* na sopran i taśmę (1964) for solo soprano and tape

Michael Beil (1963) *exit to enter* na sześć instrumentów, elektronikę i wideo realizowane w czasie rzeczywistym (2013) for six instruments, electronics and real-time video

Czas Time: 65'

Zamówienie utworu *Rituals – Men & Machines* Davida Hudry'ego dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Zamówienia kompozytorskie” realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. The commissioning of *Rituals – Men & Machines* by David Hudry was subsidised from the Culture Promotion Fund of the Ministry of Culture, National Heritage and Sport as part of the programme 'Composing Commissions' realised by the Institute of Music and Dance.

instytut muzyki i tańca

Partnerzy Partners:

Specjalne podziękowania dla następujących firm i osób Special thanks to:

Sébastien Naves

SIUT – Jan Nowański, Dariusz Grajewski, Ryszard Furtyna, Andrzej Malec

WOXAR – Rafał Brożyna, Bartosz Książek

AMA Profil – Paulina Wołodkiewicz, Grzegorz Miodek

AZPIARAN – Anna Ciesielska, Sylwia Czyczerska

KGHM – Sylwia Jurgiel

KGHM – Huta Miedzi w Legnicy – Jakub Nitecki, Hubert Opaczewski

KGHM – Zakłady Górnicze Lubin – Konrad Kita

Wrocławski Park Przemysłowy – Joanna Stasiewicz

Vonart / ICON Concept Design – Michał Budzanowski

SMC – Krzysztof Sitek

Zespół Państwowych Szkół Muzycznych im. Wojciecha Kilara w Katowicach – Bernadeta Stańczyk

Rituals Men & Machines

Zrodzone z widoków i dźwięków dolnośląskich fabryk *Rituals – Men & Machines* jest dziełem inspirowanym przemysłowym krajobrazem Polski. Mnogość unikatowych dźwięków w środowisku industrialnym fascynowała mnie od dawna, a surowe odgłosy maszyn miały ogromny wpływ na moją dotychczasową twórczość. Światy przemysłowy i artystyczny mają o wiele więcej wspólnego, niż to sobie wyobrażamy. Oba sektory to branże o wysokiej wydajności, które wymagają precyzyjnych umiejętności technicznych, dlatego uznałem za ważne zadanie, by je ze sobą połączyć. Z artystą wideo Markiem Stańczykiem odwiedziliśmy różne fabryki, zbieraliśmy obrazy i dźwięki oraz wywiady z pracownikami. Istotne było spotkanie pracowników w ich otoczeniu i przeniesienie tego, co robią na co dzień, w inny kontekst – artystyczny. Zaproponowałem połączenie tych dwóch światów poprzez amplifikowanie 11 instrumentów i miksowanie elektronicznych sampli dźwiękowych przy użyciu mirażowych stylów muzycznych, od jazz-rocka po *funk groove*. Przemysłowe próbki dźwięków pochodziły z rzeczywistych maszyn, takich jak sprzęt pneumatyczny (kanały wylotowe sprężonego powietrza i sprężarki powietrza) czy sprzęt do konwersji energii mechanicznej (różne koła zębate, wały napędowe i systemy obrotowe), a także z uderzeń i wstrząsów (prasy mechaniczne i tłoczenie blach); były wśród nich również różnego rodzaju odgłosy silnika. Tym utworem chciałbym zwrócić uwagę odbiorców na sektor przemysłowy i zaprezentować publiczności nie tylko rzeczywiste obiekty przemysłowe na Dolnym Śląsku, lecz także polskie dziedzictwo przemysłowe. W naszym dzisiejszym świecie ważne jest dla mnie jako dla artysty odnajdywanie wspólnoty i tworzenie połączeń pomiędzy pozornie odległymi od siebie częściami życia.

Born from the sights and sounds of the Lower Silesian factories, *Rituals – Men & Machines* is an immersive experience inspired by the industrial world of Poland. The multitude of unique sounds that it contained within the industrial environment has fascinated me for a long time, and these raw machine noises have been a huge influence on my artistic output thus far. The industrial and artistic worlds have much more in common than we normally imagine. Both sectors are high-performance industries that require precise technical skills and I felt it was important to bring them together. With the video artist Marek Stańczyk, we visited the various industries and collected sights and sounds, and interviews of the workers. It is important for us to encounter the workers in their environment and reposition what they do on a daily basis in a different context – an artistic one. I proposed to merge the two worlds by amplifying 11 instruments and mixing electronic sound samples using a mirage of musical styles from jazz-rock influences to funky grooves. The industrial sound samples were sourced from actual machines like pneumatic equipment (compressed air exhaust valves and air compressors), mechanical energy conversion equipment (various gears, driveshafts, and rotating systems), from impacts and shocks (mechanical presses and stamping of metal sheets), and different kind of engine noises. I view this piece as a way of highlighting the industrial sector and bringing into the forefront not only the actual sites in Lower Silesia, but also the Polish industrial heritage to the concert public. More importantly, as an artist in our world today, it is important for me to find commonality, make connections and unite seemingly distant parts of humanity.

David Hudry

La fabbrica illuminata

Kompozycja stworzona przez Luigię Nono na zamówienie włoskiej nadawcy RAI w 1963 r. Jej prawykonanie miało się odbyć rok później podczas Prix Italia w Genui. Utwór porusza problematykę trudnej sytuacji robotników we Włoszech. Nono zdecydował, by włączyć do niego autentyczne dźwięki dokumentujące warunki pracy uciemnionych hałasem ludzi oraz ich wypowiedzi. Udał się w tym celu do stalowni Italsider znajdującej się w Cornigliano, gdzie w 1962 r. doszło do fali burzliwych protestów. *La fabbrica illuminata* została jednak odrzucona przez RAI, który zarzucił kompozytorowi kreowanie nieprawdziwej wizji funkcjonowania fabryk. Ostatecznie dzieło zostało prawykonane w 1964 r. podczas 27. Festival Internazionale di Musica Contemporanea odbywającego się w ramach Biennale w Wenecji. Zbudowane jest z trzech segmentów, w których przeplata

się głos żeński, odtwarzane z taśmy śpiewane i mówione fragmenty chóralne oraz ciężkie, industrialne odgłosy fabrycznej maszynierii. Kontrastują one z liryczną partią sopranu, wybrzmiewającą do samego końca utworu przy stopniowym zanikaniu pozostałych elementów. Tekst został opracowany przez Giuliana Scabię. Pojawiają się w nim również fragmenty poezji Cesarego Pavese:

„passeranno i mattini,	„poranki przeminą,
passeranno le angosce,	udręka minie,
non sarà così sempre,	nie zawsze tak będzie,
ritroverai qualcosa”	znów coś odnajdziesz”

Luigi Nono composed this piece in 1957 on a commission from the RAI radio station. Its premiere was to take place the following year during the Prix Italia in Genoa. The composition deals with the difficult situation of laborers in Italy. It features authentic sounds that document the working conditions of people suffering from noise, as well as recordings of them speaking. To produce these, the composer visited the Italsider steel mill in Cornigliano, which saw a wave of riotous protests in 1952. In the end, RAI rejected *La fabbrica illuminata*, stating that it presents an inaccurate image of how factories function. The piece eventually premiered in 1964 during the 27th International Contemporary Music Festival – La Biennale in Venice. The composition is made up of three segments which combine a female voice, spoken and sung choral fragments played from tape, and massive, industrial sounds of factory equipment. These are contrasted with the lyrical part of the soprano, which continues through to the end of the piece while the other parts fade out. The lyrics, written by Giuliano Scabia, feature a fragment of a poem by Cesare Pavese:

‘the mornings will pass,
the anguish will pass,
it won’t always be like this,
you’ll rediscover something’

Marcelina Werner

exit to enter

Utwór *exit to enter* to punkt szczytowy w serii kompozycji z wideo na żywo i punkt końcowy w odniesieniu do możliwej gęstości wykorzystania nagranych wideo na żywo. Słuchacz, który myśli, że zobaczył wszystkie związki już podczas pierwszego wysłuchania dzieła, jest w błędzie. Tak jest zwykle w przypadku muzyki, chociaż zazwyczaj nie zdajemy sobie z tego sprawy. W *exit to enter* możesz to bardzo wyraźnie odczuć, być może dlatego, że widzisz i słyszysz wszystko w tym samym czasie, lub dlatego, że możesz coś zobaczyć, ale tego nie słyszysz. Czasami jest to coś dość oczywistego. Np. podczas koncertu muzycy wchodzi na estradę (*enter*), schodzą z estrady (*exit*), wykonują ruchy podczas gry (i podczas przerwy), a zazwyczaj mają w rękach instrumenty. Słuchając *exit to enter*, koncentrujemy się na tych rzeczach, aby nie zgubić wątku. Te rzeczy stają się treścią lub – mówiąc bardziej staromodnie – materiałem. Sprawa tożsamości tego, co jest widziane i słyszane, jest również ważna w *exit to enter*. Podobnie jak związana z tym niepewność, o której od jakiegoś czasu dyskutuje się w mediach i w prywatnych rozmowach i która jest znakiem naszych czasów. To samo dotyczy pochodzenia muzyki. Właściwie nie jest jasne, czy *jest* to moja muzyka; tu i ówdzie jest jasne, że *nie jest*.

exit to enter is the high point in a series of compositions with live video, and the end point in regard to possible density in the use of written-out live video. A listener who thinks they already see all the connections on first hearing is missing the mark. This is usually the case with music, although we do not normally realize it. You can tell it very clearly in *exit to enter*, perhaps because you see and hear everything at the same time, or because you might see something but not hear it. Sometimes this is something quite obvious. For example, during a concert, the musicians come onstage (*enter*), go offstage (*exit*), make movements while playing (and while not playing), and they usually have instruments in their hands. When listening to *exit to enter*, we concentrate on these things so as not to lose the thread. These things become the content, or in more old-fashioned terms, the material. The question of the identity of what is seen and heard plays a part in *exit to enter* as well. And, of course, the associated insecurity, which has been discussed in the media and in personal communications for some time now, is a sign of our times that also emerges here. The same goes for the question of the origins of music. It is actually not clear whether the music is by me; it *is* only clear here and there that it *isn't*.

Michael Beil

KOMPOZYTORZY I WYKONAWCY COMPOSERS AND PERFORMERS

David Hudry

Jest absolwentem Conservatoire National de Région de Musique, Danse et Art Dramatique w Montpellier. Studiował również muzykologię na tamtejszym Université Paul-Valéry, a w 2002 r. uzyskał uprawnienia (*agrégation*) do nauczania w tej dziedzinie. W 2008 r. ukończył z wyróżnieniem Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris, gdzie kształcił się u Emmanuela Nunesa i Stefana Gervasoniego (kompozycja) oraz Luisa Naóna (elektroakustyka). Ponadto uczestniczył w kursach z zakresu kompozycji i nowych technologii w IRCAM. W tworzeniu swoich dzieł jest wspierany przez wiele festiwali, zespołów i instytucji, takich jak m.in. Festival Extension, Festival Les Musiques, Festival Musica, Festival Musiques Démesurées, Archipel, June in Buffalo, Ensemble-Akademie, Festival Montréal / Nouvelles Musiques, Centre Henri Pousseur, Vale of Glamorgan Festival, *soundfestival*, Orchestre Philharmonique de Radio France, Ensemble intercontemporain, Ensemble Modern, ensemble recherche, Freiburger Barockorchester, Lemanic Modern Ensemble, Arditti Quartet, Quatuor Tana, Ensemble Multilatérale, Ars Nova, Ensemble Linea, Octandre Ensemble, KONVERGENCE chamber ensemble.

While at the Conservatoire de Montpellier, he also studied musicology at the Paul Valéry University (Montpellier) and obtained his Master's-level teaching certification Agrégation in musicology in 2002. In 2008, he completed his Diplôme de Formation Supérieure in Composition and New Technologies with honours at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris under the guidance of E. Nunes, S. Gervasoni (composition) and L. Naon (electro-acoustics). In 2006, he was selected for the yearlong IRCAM programme of composition and new technologies. He has received support from numerous festivals and ensembles for his creations, among which: Festival Extension, Les Musiques (GMEM), Musica, Musiques Démesurées, Archipel, June in Buffalo, BW Ensemble-Akademie Freiburg, Festival Montréal / Nouvelles Musiques, Centre Henri Pousseur Musique Electronique / Musique Mixte, Vale of Glamorgan Festival, *soundfestival* – Aberdeen (Scotland), Orchestre philharmonique de Radio France, Ensemble intercontemporain, Ensemble Modern, ensemble recherche, Freiburger Barockorchester, Lemanic Modern Ensemble, Arditti Quartet, Quatuor Tana, Ensemble Multilatérale, Ars Nova, Ensemble Linea, Octandre Ensemble, KONVERGENCE chamber ensemble.

Luigi Nono

Włoski kompozytor, jeden z najważniejszych przedstawicieli europejskiej awangardy muzycznej po drugiej wojnie światowej. Uczestniczył w Międzynarodowych Letnich Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt, gdzie zetknął się z twórczością Arnolda Schönberga, Pierre'a Bouleza i Karlheinz Stockhausena. Od lat 50. XX w. był aktywnym członkiem Włoskiej Partii Komunistycznej, co przekładało się na jego kompozycje, niejednokrotnie stające się politycznymi manifestami. Pragnął dotrzeć do odbiorców niemających styczności z muzyką współczesną: w tym celu organizował w fabrykach specjalne pokazy swoich utworów dla robotników. Do najważniejszych dzieł kompozytora należą *Il canto sospeso* (1955–1956), *Intolleranza* (1960) czy *No hay caminos, hay que caminar...* Andrej Tarkowskij (1987).

This Italian composer is one of the greatest representatives of the post-war European avantgarde. He attended the Darmstadt Summer Courses, where he listened to the works of Arnold Schönberg, Pierre Boulez, and Karlheinz Stockhausen. He was an active member of the Italian communist party since the 1950s, a fact reflected in his compositions, many of which are like political manifestos. He wanted his music to reach audiences that do not normally have access to contemporary music and to that end he organized special concerts for factory workers. His most important works include *Il Canto Sospeso* (1956), *Intolleranza* (1960) and *No hay caminos, hay que caminar... Andrei Tarkovski* (1987).

Michael Beil

Studiował grę na fortepianie i teorię muzyki, a następnie kompozycję u Manuela Hidalgo w Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Stuttgart. W latach 1996–2007 uczył teorii muzyki i kompozycji i kierował wydziałami muzyki współczesnej w szkołach muzycznych w berlińskich dzielnicach Kreuzberg i Neukölln. W tym czasie był także kierownikiem artystycznym festiwalu Klangwerkstatt Berlin. W 2000 r. założył wraz ze Stephanem Winklerem zespół Skart, który prezentował koncerty oparte na koncepcjach interdyscyplinarnych. W 2007 r. został profesorem muzyki elektronicznej w Hochschule für Musik und Tanz Köln i dyrektorem Studio für elektronische Musik. Jako kompozytor współpracował z wieloma zespołami i solistami. Jego utwory były zamawiane przez festiwale muzyki współczesnej, w tym Ultraschall Berlin, ECLAT Festival Neue Musik Stuttgart i Wien Modern, a także prezentowane w poświęconych mu programach i koncertach w stacjach radiowych, takich jak Deutschlandradio, RBB czy nieistniejącej już rozgłośni SDR.

He studied piano and music theory at the Hochschule für Musik Stuttgart and afterwards composition with Manuel Hidalgo. In 1996, he taught music theory and composition at the music schools in Kreuzberg and Neukölln in Berlin as director of the department of contemporary music. At this time, Michael Beil also directed the Klangwerkstatt – a contemporary music festival in Berlin and founded in 2000 together with Stephan Winkler the team Skart to present concerts based on interdisciplinary concepts. In 2007, he became professor of electronic music at the Hochschule für Musik und Tanz in Cologne and director of the studio for electronic music. As a composer, Michael Beil has collaborated with numerous ensembles and soloists. His music has been commissioned by festivals of contemporary music including Ultraschall in Berlin, ECLAT in Stuttgart, and Wien Modern, and has been featured in portrait or concert broadcasts on radio stations such as Deutschlandradio, RBB, SDR and many others.

WYKONAWCY PERFORMERS

Szymon Bywalec

Ukończył z wyróżnieniem dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie Jana Wincentego Hawela w Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach. Jest także absolwentem klasy oboju Jerzego Kotyczki w Akademii Muzycznej w Krakowie. Jako stypendysta sieneńskiej Accademia Musicale Chigiana doskonalił swój warsztat dyrygencki w klasie mistrzowskiej Gianluigiego Gelmettiego (2001) i Lothara Zagroska (2002). Brał także udział w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Gabriela Chmurę, Kurta Masura, Zoltána Peskę i Pierre’a Bouleza. Jest laureatem I nagrody w II Ogólnopolskim Przeglądzie Młodych Dyrygentów im. W. Lutosławskiego w Białymstoku, a także dwóch nagród pozaregulaminowych w VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. G. Fitelberga w Katowicach. W 2014 r. otrzymał Nagrodę Honorową Związku Kompozytorów Polskich za zasługi dla promocji polskiej muzyki współczesnej. Jest dyrektorem artystycznym i dyrygentem Orkiestry Muzyki Nowej (OMN). Regularnie współpracuje z NOSPR. Ma na swym koncie ponad 100 światowych i polskich prawykonań. Z OMN dokonał wielu nagrań dla Polskiego Radia. W latach 2013–2016 był dyrektorem artystycznym festiwalu Musica Polonica Nova.

He graduated with honours in symphony and opera conducting in the class of Jan Wincenty Hawel at the Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice. He is also a graduate of Jerzy Kotyczka's oboe class at the Academy of Music in Kraków. As a scholarship holder of the Accademia Musicale Chigiana in Siena, he improved his conducting skills in the master classes of Gianluigi Gelmetti (2001) and Lothr Zagrosek (2002 – Diploma di Merito). He also participated in master classes conducted by Gabriel Chmura, Kurt Mazur, Zoltán Peskó and Pierre Boulez. He is the winner of the 1st prize at the 2nd National Review of Young Conductors in Białystok, as well as two extra-statutory prizes at the 6th International Fitelberg Competition for Conductors in Katowice. In 2014, he received the Honorary Award of the Polish Composers' Union for merits in the promotion of Polish contemporary music. He is Artistic Director and conductor of the New Music Orchestra. He regularly collaborates with the Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice. He has over 100 world and Polish premieres to his credit. With NMO, he has made many recordings for Polish Radio. From 2013–2016 he was Artistic Director of the Musica Polonica Nova festival.

Joanna Freszel

zob. strona see page 12

Pierre Jodlowski

zob. strona see page 4

Orkiestra Muzyki Nowej New Music Orchestra

Została założona w 1996 r. przez Aleksandra Lasonia. Jest najstarszym polskim zespołem specjalizującym się w wykonawstwie muzyki współczesnej. Od 2006 r. pracuje pod kierownictwem Szymona Bywalca. Swoje umiejętności poszerza, przygotowując utwory pod kierunkiem wybitnych kompozytorów polskich i zagranicznych (Helmuta Lachenmanna, Louisa Andriessena, Kaiji Saariaho, Pera Nørgårda, Benta Sørensen), a także zapraszając do współpracy znakomitych solistów (Jakoba Kullberga, Ashota Sarkissjana, Marca Blaauwa, Michele’a Marelliego, Rafała Zambrzyckiego) i dyrygentów specjalizujących się w wykonawstwie muzyki nowej (Daniela Kawkę, François-Xaviera Rotha, Jeana Deroyera, Christophera Austina, Stevena Loya, Ivana Buffę, Wojciecha Michniewskiego). Współpracuje też z członkami czołowych europejskich zespołów muzyki nowej oraz z inżynierami dźwięku z IRCAM, SWR Experimentalstudio i Tempo Reale. Ma na swoim koncie blisko 150 światowych prawykonań oraz pierwszych w Polsce prezentacji najwybitniejszych dzieł współczesnych. W każdym sezonie zamawia kilka nowych utworów. Stale gości na prestiżowych festiwalach w kraju i za granicą oraz w ważnych ośrodkach muzycznych (takich jak Bratysława, Praga, Oslo, Kopenhaga, Wiedeń, Paryż, Mons, Fryburg czy Tallin). Zespół jest inspiratorem i organizatorem wielu różnorodnych wydarzeń artystycznych: festiwali, cykli koncertowych i edukacyjnych oraz przedsięwzięć interdyscyplinarnych z udziałem tancerzy, solistów i wokalistów, które

są realizowane poza salami koncertowymi oraz z wykorzystaniem multimediiów i nowoczesnych technologii. Od 2014 r. w siedzibie NOSPR w Katowicach OMN prezentuje cieszący się dużym zainteresowaniem publiczności cykl koncertowy, w ramach którego w każdym sezonie przedstawia dziesięć programów z muzyką współczesną.

The New Music Orchestra, founded in 1996 by Aleksander Lasoń, is the oldest Polish ensemble specializing in the performance of contemporary music. Since 2006, NMO has been working under the direction of Szymon Bywalec. The orchestra expands its skills by working on pieces under the guidance of prominent Polish and international composers (Helmut Lachenmann, Louis Andriesen, Kaija Saariaho, Per Nørgård, Bent Sørensen), inviting excellent soloists (Jakob Kullberg, Ashot Sarkissjan, Marco Blaauw, Michelle Marelli, Rafał Zambrzycki) and conductors specializing in new music to collaborate (Daniel Kawka, François-Xavier Roth, Jean Deroyer, Christopher Austin, Steven Loy, Ivan Buffa, Wojciech Michniewski). NMO has worked with musicians from leading European new music ensembles, as well as with sound engineers from IRCAM, Experimentalstudio des SWR, and Tempo Reale. NMO's achievements include nearly 150 world premieres and the first Polish performances of the most important contemporary works. It commissions several new works each season. It is a regular guest at the most important Polish and international music festivals and at renowned music centres (Bratislava, Prague, Oslo, Copenhagen, Vienna, Paris, Mons, Freiburg, Tallinn). It is the initiator and organizer of many different artistic events: festivals, concerts and educational series as well as interdisciplinary projects with the participation of dancers, soloists and singers, carried out outside concert halls with the use of multimedia and modern technologies. Since 2014, at the headquarters of the Polish National Radio Symphony Orchestra in Katowice, NMO has presented its own concert series, which is very popular with the audience, featuring ten programmes with contemporary music each season.

30.05.2021 NIEDZ. **SUN 18.00 6 PM**
NFM, SALA CZERWONA **RED HALL**

RYTUAŁ: EN FACE **RITUAL: EN FACE**

Aleksander Wnuk – instrumenty perkusyjne percussion

Pierre Jodlowski – projekcja dźwięku sound projection

Piotr Peszat – multimedia

Program Programme:

Sarah Nemtsov (1980) *En Face: Solitude* na perkusistę solo (2020) for solo percussionist**

Ivo Malec (1925–2019) *Triola ou Symphonie pour moi-même: I. Turpituda* na elektronikę (1978) for electronics

Nicole Lizée (1973) *Katana of Choice* na poszerzony zestaw perkusyjny solo, elektronikę i wideo (2014, 2016) for solo extended drum-kit, electronics and video*

Ivo Malec *Triola ou Symphonie pour moi-même: III. Nuda* na elektronikę (1978) for electronics

Piotr Peszat (1990) *Jenny's Soul. Or Dirk's?* na perkusistę solo, audio playback i wideo (2016, 2020) for solo percussionist, audio playback and video**

Czas Time: 85'

WPROWADZENIE INTRODUCTION

*Czy mam zdradzić, że mój pokój jest zamurowany? [...] W jaki sposób mógłbym zeń wyjść? Otóż to właśnie: dla dobrej woli nie ma zapory, intensywnej chęci nic się nie oprze. Muszę sobie tylko wyobrazić drzwi, dobre stare drzwi, jak w kuchni mego dzieciństwa, z żelazną klamką i rygłem. Nie ma pokoju tak zamurowanego, żeby się na takie drzwi zaufane nie otwierał, jeśli tylko starczy sił, by mu je zainsynuować". (Bruno Schulz, *Sanatorium pod Klepsydrą, Samotność*)*

Rzeczywistość, również ta aktualna, w której zawiera się pewna samotność, szukanie znaczeń i punktów ciężkości, przenikanie do przestrzeni równoległych, to główny kontekst programu koncertu. „Istotą rzeczywistości jest *s e n s*. Co nie ma *s e n s u*, nie jest dla nas rzeczywiste” (Bruno Schulz, *Mityzacja rzeczywistości*). Samotność, pośrednio lub bezpośrednio, generuje stan, w którym rzeczywiste i fantazmatyczne (czy wirtualne) zbliża się do siebie i staje wobec siebie konkurencyjne. Gdy to drugie okazuje się bliższe, ciekawsze i bezpieczniejsze, nadajemy tej przestrzeni sensy, a więc cechy rzeczywistego. Rytuały mające zakotwiczyć nas w tej „naszej rzeczywistości” obejmują wszelkie czynności, wręcz codzienne. Patrzymy w siebie, by się odnaleźć i żeby w realiach wyobrażonych samotność mieć za sojusznika.

Wydawać by się mogło, że ten program to rodzaj impresji o aktualnej od dłuższego czasu sytuacji społecznej – i osobistej. Ale wcale nie miało tak być na samym początku, chociaż aspekt „osobisty” jest bardzo ważny. Nie próbuję usilnie unikać takich skojarzeń, ale staram się zauważać, co takiego pozytywnego i perspektywicznego niesie ze sobą czas spędzony w przestrzeni, której – w formie koncertowej – widz jest jednym uczestnikiem, a ja – interpretator – drugim. Samotność w poszczególnych kompozycjach to esencjonalna myśl, zawierające się w nich zjawisko lub wyczuwalna aura. Jeden instrumentalista na scenie to odmiana samotności – samotni. Taka samotnia właśnie jest z jednej strony sposobnością do bycia autentycznym, a z drugiej rodzajem nieskończonego terenu, gdzie można poszukiwać własnych granic, znajdować je i przekraczać. Podług takiej ambicji zaistniał pomysł na repertuar, z którego wyłonił się program koncertu. Tworząc, mogę stawiać sobie wyzwania, ale uznaję, że kompozytorki i kompozytorzy, nawet jeżeli piszą z myślą o mnie, niekoniecznie kierują się tylko moimi „właściwościami”. W doborze repertuaru utworów zakomponowanych chcę zaczynać od miejsc, których sam bym nie skonstruował, i docierać do celów drogą dłuższą, pracując od zewnątrz do wewnątrz. To jest wydźwięk pozytywny.

En Face: Solitude Sarah Nemtsov to nowa, solowa wersja wcześniejszego koncertu na perkusistę solo, narratora i orkiestrę symfoniczną. Inspiracją i punktem wyjścia dla tego dzieła stało się opowiadanie Brunona Schulza *Samotność* ze zbioru *Sanatorium pod Klepsydrą*. Ten kontekst dotyczy nie tylko materiału muzycznego i ruchowego, lecz także instalacji przestrzennej, doboru instrumentów i obiektów. Perkusista ma swoją przestrzeń, swój własny „pokój” na scenie. Zarówno instrumenty – klasyczne i nie – jak i obiekty tworzą scenografię pomieszczenia i wraz z ciałem są źródłem warstwy dźwiękowej. Drzwi, lustro, lastra, gong, talerze, filizanki czy menora – by wymienić część z nich. Perkusista gra tylko dłońmi, wszelkimi ich częściami. Nie używa swoich typowych narzędzi (pałek perkusisty), a jego ręce stają się uszami – do nadgarstków przymocowane ma mikroskopijne mikrofony. Uderzanie w obiekty, i poruszanie się przy tym, wprowadza iluzję przybliżania się i oddalania wędrującego dźwięku. To rodzaj skalowania przestrzeni. Wszystko może być słyszalne – oddechy, szelest ubrania. Ale też wszystko może oddalać się niepostrzeżenie. W przestrzeń „pokoju” wpisana została specyficzna, schizofreniczna choreografia. Męczyzna jest tutaj równocześnie chroniony i bezbronny. W swoim introwertycznym świecie wszystko postrzega bardzo intensywnie.

Katana of Choice to wizualna nowela oparta na symulowanym pojedynku, jej ścieżka dźwiękowa i narracja są dostarczane przez warstwę elektroniczną, na którą składa się nagrany zespół perkusyjny. Utwór Nicole Lizée został zainspirowany sztukami walki, bohaterami i kinem wuxia oraz filmem noir. Syntezatory analogowe, pistolet, brzmienie gitary akustycznej w określonym stroju, tupanie, klaskanie w dłonie, dźwięki pisanie i wokalizacje *call-and-response* stają się kolejnymi instrumentami perkusyjnymi, wywołują skojarzenia i wzmacniają wizualność, podobnie jak w muzyce Ennio Morricone. Panoramowanie, stereofonia i przestrzenność są środkami wciągającymi w rzeczywi-

stość tej kompozycji, budującymi jej intermedialne doświadczenie. Tempo jest tutaj nieubłagane, akcja szybko przechodzi od sceny do sceny z nieoczekiwanymi zwrotami rytmów i charakterów. Ta skrajna dynamika akcji zderza się z suspense. *Katana of Choice* to strefa dyskomfortu. Narzucona w niej dyscyplina jest opresyjna dla wykonawcy pod względem technicznym.

Przekształcona wizualnie i dźwiękowo nowa wersja *Jenny's Soul. Or Dirk's?* Piotra Peszata stała się monochromatyczna i bardziej geometryczna niż poprzednia. W ten sposób zestawiona została w niej „miętkość” jednej rzeczywistości z „twardością” drugiej. Dirk od czterech lat mieszka w Niemczech z Jenny. Emocjonalnie wypalony, i samotny, kupił ją za sześć tysięcy euro. Jenny nie jest tylko zabawką erotyczną. Stała się dla Dirka korelatem kobiety. Zbudował z nią silną relację emocjonalną – potrafi ją usłyszeć i dostrzec jej duszę. Tylko z nią dzieli swoją wrażliwość. Jego lalka daje mu poczucie bliskości i bezpieczeństwa. Dla Dirka to nie jest alternatywna rzeczywistość. Jest szczęśliwy. Nie chciałby żyć bez Jenny. Ich codzienne życie toczy się w mieszkaniu, w tajemnicy, nigdy na zewnątrz. W *Jenny's Soul. Or Dirk's?* sytuacja sceniczna służy realizacji danej strategii multimedialnej integralności poprzez częściowe przeniesienie aspektu wizualnego w przestrzeń mediów i rozszerzenie go o żywe działania w tej przestrzeni. Wykonawca zaczyna funkcjonować jako nierozdzielna część warstwy wideo, a przestaje jako wyłącznie żywy element. Determinuje to sytuację, w której trudno jest postrzegać głównego bohatera jednoznacznie i równie arbitralnie odnieść się do rzeczywistości, w jakiej funkcjonuje.

Nietrudno zauważyć pewną moją preferencję – współistnienie i nawet rywalizację dźwiękowości kompozycji z jej wizualnością, z choreograficznością gry na instrumencie. Być może właśnie ta kombinacja jest mi niezbędna, by myśleć o emocjonalności, intymności i ucieleśnieniu.

Am I to reveal that the room is walled in? [...] How could I leave it? That is just it: where there is a will, there is a way; a passionate determination can conquer all. I must only imagine a door, a good old door, like the one in the kitchen of my childhood, with an iron handle and a bolt. There is no walled-in room that could not be opened by such a trusted door, provided one were strong enough to suggest that such a door exists. (Bruno Schulz, Sanatorium Under the Sign of the Hourglass, Loneliness)

Reality, including the one we live in, in which a certain loneliness is inherent, as is a search for meaning and inflection points, and transference to parallel spaces, is the main context of the concert's programme. 'The essence of reality is m e a n i n g . That which has no m e a n i n g is not real for us.' (Bruno Schulz, *The Mythologization of Reality*). Loneliness, directly or indirectly, leads to a state in which the unreal and phantasmic (or virtual) grow closer and begin to compete with each other. When the latter turns out to be closer, more interesting, and safer, we give the space meaning characteristic of something real. Rituals that anchor us to 'our reality' include all activities, in particular the quotidian ones. We look inside ourselves to find ourselves and to have loneliness as an ally in this imagined reality.

It may seem that this programme is an impression of the ongoing social – and personal – situation. This was not meant to be the case at the start, although the 'personal' aspect is important. I am not trying to forcefully avoid such associations, but I am trying to notice what is positive about the time spent in a space in which – according to the rules of a concert – the audience is one person and the single performer is me. In these compositions, loneliness is the quintessential thought, a phenomenon, a perceptible aura. One instrumentalist on the stage is a kind of loneliness – of a hermitage. A hermitage which, on the one hand, gives one opportunity to be authentic, and on the other presents an infinite terrain when one can find one's own frontiers and then cross them. This was the ambition behind the concert's repertoire. When I create, I can give myself challenges, but I hold that composers – even if they write for me – are not guided solely by my 'characteristics'. In my selection of compositions, I want to start from places that I would not construct myself and reach goals by taking the long road, by working from the outside in. That's the positive part.

Sarah's Nemtsov's *En Face: Solitude* is a new, solo version of an earlier concerto for solo drummer, narrator, and symphonic orchestra. Bruno Schulz's *Loneliness* from *Sanatorium Under the Sign of the Hourglass* became the inspiration and point of departure for the composition. This context applies not just to the music and motion involved, but also the spatial installation as well as the se-

lection of instruments and objects. The drummer has his own space, his own 'room' on the stage. Both the instruments – classical and otherwise – and the objects make up the room's mise-en-scène and, together with the performer's body, produce sounds. A door, a mirror, a gong, plates, cups, and a menorah are just a few of them. The drummer plays using his hands only. He doesn't use his typical tools (drumsticks) and his hands become ears – tiny microphones are attached to his wrists. Hitting objects and moving around create an illusion of sounds that come closer and then move away. It's a way of scaling space. Everything can be audible – breathing, the rustling of clothes. But everything can also move away imperceptibly. The 'room's' space is inscribed with a particular, schizophrenic choreography. Inside, the man is both protected and defenseless. In his introverted world, he perceives everything with great acuity.

Katana of Choice is a visual novella based on a simulated duel; its soundtrack, a part of which is a recording of a percussion ensemble, and narrative are supplied electronically. The inspiration for Nicole Lizée's composition comes from martial arts, wuxia movies, and film noir. Analogue synthesizers, a handgun, a particularly tuned acoustic guitar, tapping of feet, clapping of hands, the sound of writing and call-and-response vocalizations become percussion instruments that spur on associations and augment the piece's visuality, much like Ennio Morricone's music. Spatialization and stereophonics draw one into the world of this composition and contribute to the intermedial experience. The pace is breakneck, the action moves from scene to scene with unexpected turns of rhythm and character. These extreme dynamics are juxtaposed with suspense. *Katana of Choice* places the listener in the discomfort zone. The technical discipline it imposes is oppressive to the performer.

In the new version of Piotr Peszat's *Jenny's Soul. Or Dirk's?* the sound and visuals have been transformed to become more monochromatic and geometric than in the original. This juxtaposes the 'softness' of one reality with the 'hardness' of the other. Dirk has been living with Jenny in Germany for four years. Emotionally burnt out and lonely, he bought her for six thousand euros. Jenny is more than a sex toy. For Dirk, she's become the correlate of a woman. He's built a strong emotional relationship with her – he can hear her and see her soul. She's the only he shares his sensibility with. His doll gives him a sense of closeness and safety. For Dirk, this is not an alternative reality. He's happy. He wouldn't want to live without Jenny. Their daily life takes place inside an apartment, in secret, never outside. In *Jenny's Soul. Or Dirk's?* the stage is used to realize a specific integral multimedia strategy and partially move the visual aspect into the media space and augment it with live action in that space. The performer becomes an inseparable part of the video layer and is no longer just a living element. This creates a situation in which it is difficult to view the main character one-dimensionally and arbitrarily judge the reality in which he lives.

It's easy to spot my preference for co-existence, or even rivalry, between a composition's aurality and its visuality, the choreographic nature of playing an instrument. Perhaps this combination is what I require to think about emotionality, intimacy, and embodiment.

Aleksander Wnuk

Triola ou Symphonie pour moi-même

Turpituda i *Nuda* to odpowiednio pierwsza i trzecia część kompozycji, którą w 1978 r. Ivo Malec powrócił do pracy w studiu muzyki elektronicznej po kilku latach nieobecności. Zgodnie ze słowami kompozytora tytuł nawiązuje do trzyczęściowej budowy, w której – jak w trioli – „jedność podstawy potwierdza się poprzez perturbację”. Z kolei za sprawą tytułu alternatywnego – *Symphonie pour moi-même*, czyli „Symfonia dla mnie samego” – twórca chciał osadzić dużą i znaczącą historycznie formę symfoniczną w granicach dzieła elektroakustycznego. Co jednak istotniejsze, Malec zawarł w nim również świadectwo własnych trudności osobistych. W swoim utworze nie tylko po raz pierwszy je wyraził, lecz także przezwyciężył dzięki muzyce. Nieprzypadkowo też tytuł przywodzi na myśl *Symfonię dla samotnego człowieka* Pierre’a Schaeffera – największego autorytetu dla Maleca. Przeżycia kompozytora znalazły swoje odzwierciedlenie w pełnym przełamań i wściekłości brzmieniu *Turpitudy*. Dla kontrastu *Nuda* promienieje roześmianym samplem dziewczęcego głosu. Uśmiech ostatecznie niknie w gąszczu przepoczwarzanej, pociętej taśmy.

The pieces are, respectively, the first and the last parts of *Triola (Triplet)*, a tape composition from 1978 which marked the composer’s return to the electronic music studio after a several-year hiatus. As Malec said himself, the title refers to the pieces three-movement structure in which, just like in a triplet, ‘the base’s unity is confirmed via perturbation’. Its alternate title – *Symphonie pour moi-même*, or *Symphony for Myself*, was meant to ground the large and historically meaningful symphonic form within the boundaries of electroacoustic music. What’s more important, the composition is also a testament to Malec’s personal difficulties. Music not only allowed him to express them for the first time, but also to overcome them. It is not by accident that the title is similar to Schaeffer’s *Symphonie pour un homme seul (Symphony for One Man Alone)* – Malec’s greatest inspiration. The composer’s difficulties are reflected in *Turpituda*, a composition full of breaks and anger. In contrast, *Nuda* glimmers with a sample of the sound of a little girl laughing. In the end, the smile disappears in a tangle of transmogrified, cut-up tape.

Marta Konieczna

KOMPOZYTORZY COMPOSERS

Sarah Nemtsov

Urodziła się w Oldenburgu w Niemczech w 1980 r. Jej matką była malarka Elisabeth Naomi Reuter. W 1987 r. Nemtsov zaczęła pobierać lekcje muzyki, mniej więcej w tym samym czasie napisała też swoje pierwsze kompozycje. W wieku 14 lat rozpoczęła naukę gry na oboju. Od 1998 r. kształciła się w zakresie kompozycji w Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover u Nigela Osborne'a, a od 2000 r. u Johanna Schöllhorna. W tym samym roku podjęła tam także regularne studia w klasie oboju Klause Beckera, które od 2003 r. kontynuowała u Burkharda Glaetznera na Universität der Künste Berlin, gdzie dalej uczyła się również kompozycji. Po ukończeniu obu kierunków w 2005 r. rozpoczęła na tym uniwersytecie studia podyplomowe z kompozycji u Waltera Zimmermanna. W swoim dorobku ma ponad 100 dzieł reprezentujących różnorodne gatunki: od utworów na instrumenty solowe po utwory na orkiestrę, opery, muzykę elektroniczną czy filmową. W jej języku kompozytorskim widoczne są różne wpływy, od muzyki renesansu i baroku po jazz i rock. Intensywność dzieł artystki wynika również z obecności w nich nawiązań do innych sztuk i treści pozamuzycznych, w tym tematów politycznych i społecznych.

Born in Oldenburg, Germany, in 1980. Her mother was the painter Elisabeth Naomi Reuter. In 1987, Nemtsov got her first music lessons, around the same time she began writing her first compositions. At the age of 14, she started playing the oboe. From 1998 she studied composition at the Hanover University of Music, Drama and Media with Nigel Osborne. In 2000, she began with her regular studies at the same institution with Johannes Schoellhorn (composition) and Klaus Becker (oboe). From 2003, she studied oboe with Burkhard Glaetzner and composition at the Berlin University of the Arts. After graduating in 2005, she began postgraduate studies in composition with Walter Zimmermann at this university. Her catalogue with over 100 compositions shows a wide variety of genres – from instrumental solo to orchestra, opera, to electronic music or film. In her musical language, she combines different influences, from Renaissance and Baroque music to jazz and rock. The intensity of her music is also created through reference to other arts and extra-musical content. This includes political and social issues.

Ivo Malec

Francuski kompozytor, pedagog i dyrygent pochodzący z Chorwacji. Jeszcze w Zagrzebiu ukończył kompozycję i dyrygenturę. Od 1955 r. przebywał w Paryżu, gdzie spotkał Pierre'a Schaeffera, z którym znajomość na zawsze ukształtowała jego twórczość. Był współpracownikiem Groupe de Musique Concrète i GRM. Poświęcił się muzyce konkretnej i elektroakustycznej. Został wyróżniony Grand Prix National de la Musique oraz odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Sztuki i Literatury i Orderem Kawalerskim Legii Honorowej. Do jego najważniejszych utworów należą *Lied*, *Triola*, *Attaca* i *Ottava alta*.

Born in Croatia, he was a French composer, teacher, and conductor. He received a degree in composition and conducting in Zagreb. In 1955 he moved to Paris, where he met Pierre Schaeffer – a friendship which would forever influence his work. He was a member of Groupe de Musique Concrète and Groupe de Recherches Musicales (GRM). Malec devoted himself to concrete and electroacoustic music. He received the Grand Prix National de la Musique, a commander's cross of the Order of Arts and Letters, and a knight's cross of the Legion of Honor. His most important pieces include *Lied*, *Triola*, *Attaca*, and *Ottava alta*.

Nicole Lizée

Tworzy nową muzykę z eklektycznej mieszanki inspiracji, obejmującej najwcześniejsze teledyski MTV, turntablizm, kulturę rave'u, wpływy Alfreda Hitchcocka, Stanleya Kubricka i Alexandra McQueen, thrash metal, wczesne gry wideo oraz psychodelię i modernizm lat 60. Jest zafascynowana usterkami powodowanymi przez przestarzałą i dobrze znaną technologię – wychwytuje je, notuje i integruje z występami na żywo. Wśród kompozycji artystki znajdują się zarówno utwory na orkiestrę i solowego turntablistę, w których techniki DJ-ów zostały w pełni zanotowane i zintegro-

wane z oprawą koncertową, jak i na inne niekonwencjonalne kombinacje instrumentów, takich jak konsola do gier wideo Atari 2600, omnichordy, stylofony, Simon™, klasyczne gry planszowe i taśmy do karaoke. Kompozytorka ciągle poszerza zakres swojej twórczości, bada takie tematy jak niesprawność, ożywianie tego, co przestarzałe, a także wykorzystywanie niedoskonałości i usterek do tworzenia nowego rodzaju precyzji.

Creator of new music from an eclectic mix of influences including the earliest MTV videos, turntablism, rave culture, Hitchcock, Kubrick, Alexander McQueen, thrash metal, early video game culture, 1960s psychedelia and 1960s modernism. She is fascinated by the glitches made by outmoded and well-worn technology and captures these glitches, notates and integrates them into live performance. Nicole's compositions range from works for orchestra and solo turntablist featuring DJ techniques fully notated and integrated into a concert music setting, to other unorthodox instrument combinations that include the Atari 2600 video game console, omnichords, stylophones, Simon™, vintage board games, and karaoke tapes. In the broad scope of her evolving oeuvre she explores such themes as malfunction, reviving the obsolete, and the harnessing of imperfection and glitch to create a new kind of precision.

Piotr Peszat

Kompozytor i artysta dźwiękowy pracujący w Krakowie. W swojej twórczości łączy elementy muzyki instrumentalnej, elektronicznej, multimediiów i performance'u. Jego dzieła były prezentowane podczas wielu koncertów i festiwali, m.in.: Aarhus Jazz Festival, Lucerne Festival, Warszawska Jesień, Ung Nordisk Musik, Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Międzynarodowe Letnie Kursy Nowej Muzyki w Darmstadt, Donaueschinger Musiktage, Audio Art Festival, Sacrum Profanum czy Ultraschall Berlin. Współpracował z takimi zespołami jak Ensemble Musikfabrik, Klangforum Wien, ensemble recherche, Scenatet, Orchester der Lucerne Festival Academy. W latach 2009–2014 kształcił się w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie Krzysztofa Meyera. W latach 2013–2015 studiował kompozycję w Royal Academy of Music w Aarhus pod kierunkiem Simona Steena-Andersena. W 2018 r. ukończył studia doktoranckie pod kierunkiem Marka Chołoniowskiego i otrzymał stopień doktora sztuk muzycznych. Stworzył muzykę do spektakli teatralnych (dla TR Warszawa, Teatru Polskiego w Bydgoszczy, Teatru Dramatycznego w Wałbrzychu) i filmów (dla studia filmLOVE). Pracuje jako asystent w Studiu Muzyki Elektroakustycznej w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie.

Composer and sound artist based in Kraków. His activity combines elements of instrumental and electronic music as well as multimedia and performance. Peszat has participated in workshops and festival where his compositions were presented: Aarhus Jazz Festival, Lucerne Festival, Warsaw Autumn Festival, Ung Nordisk Musik, Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Darmstadt Ferienkurse Für Neue Musik, SWR Donaueschinger Musiktage, Audio Art Festival, Sacrum Profanum, Ultraschall Berlin. He has collaborated with ensembles such as Ensemble Musikfabrik, Klangforum Wien, ensemble recherche, Scenatet, Lucerne Festival Academy Orchestra. Peszat graduated with distinction from the Music Academy in Kraków after composition studies with Krzysztof Meyer (2009–2014) as well as master studies at The Royal Academy of Music in Aarhus in Simon Steen-Andersen's class (2013–2015). Peszat holds a Doctor of Musical Arts degree (D.M.A.) from the Academy of Music in Kraków (2018). He has created music for theatre (TR Warszawa, Polish Theatre in Bydgoszcz, Drama Theatre in Wałbrzych) and films (studio filmLove). He works as an assistant at the Studio of Electroacoustic Music at the Academy of Music in Kraków.

WYKONAWCY PERFORMERS

Aleksander Wnuk

Performer, twórca dźwiękowy i doktor sztuk muzycznych. Specjalizuje się w wykonawstwie muzyki współczesnej, jako solista i kameralista. Jego zainteresowania repertuarowe ogniskują się wokół muzyki multiperkusyjnej i medialnej. Zajmuje się również swobodną improwizacją, tworzeniem i wykonawstwem muzyki do spektakli teatru dramatycznego i tańca (m.in. *Manhattan*), muzyki do filmów oraz autorskich projektów dźwiękowych (*Lupnik*), a także muzyką tradycyjną i tą z pogranicza *noise* i ambientu. Publikował w magazynie „Glissando”. Wśród jego najistotniejszych dokonań znajduje się światowe prawykonanie koncertu *En Face* na perkusję solo, narratora i orkiestrę autorstwa Sarah Nemtsov. Współtworzy Spółdzielnię Muzyczną contemporary ensemble, Krakow Improvisers Orchestra, Echoes of Peace, duet Wnuk/Lazar. Gościnnie koncertuje z Hash-tag Ensemble i Orkiestrą Muzyki Nowej. Wiele lat był członkiem Percurama Percussion Ensemble. Wykształcenie zdobywał w Polsce i Danii – w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku i Royal Danish Academy of Music w Kopenhadze w renomowanej klasie (*Soloist Class*) Gerta Mortensena – a także w Austrii i Niemczech. Ponadto swoje umiejętności doskonalił podczas Międzynarodowych Letnich Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt, impuls. Internationale Ensemble- und Komponistenakademie für zeitgenössische Musik w Grazu i kursu prowadzonego przez ensemble recherche w ramach Ensemble-Akademie we Fryburgu. Obecnie uczy w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie.

aleksanderwnuk.com

Multi-percussionist, performer, sound artist and a PhD in Arts holder. He specializes in performing contemporary music, as a soloist and chamber musician. His interests mostly revolve around multi-percussion and intermedia genres. His activity includes free improvisation, composing and performing music for dramatic and dance theatre (e.g. *Manhattan*), and for film creating own sound projects (*Lupnik*), and also traditional music, noise and ambient. Writings of his have been published in the magazine *Glissando*. Among the most significant achievements is the world premiere of Sarah Nemtsov's concerto for solo percussionist, narrator and large orchestra *En Face*. Currently he is part of Spółdzielnia Muzyczna contemporary ensemble, Kraków Improvisers Orchestra, Echoes of Peace, Wnuk/Lazar duo. As a guest artist he co-operates with Hashtag Ensemble and New Music Orchestra. He was a member of Percurama Percussion Ensemble for many years. He obtained education in Denmark, Poland, Austria and Germany. This includes S. Moniuszko Academy of Music in Gdańsk and Royal Danish Academy of Music in Copenhagen (reputable class led by Prof. Gert Mortensen, where he also completed the prestigious Soloist Class), Internationale Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt, impuls. International Ensemble and Composers Academy for Contemporary Music in Graz and Ensemble Recherche Akademie in Freiburg. Currently he teaches at the K. Penderecki Academy of Music in Kraków.

aleksanderwnuk.com

Pierre Jodlowski

zob. strona see page 4

30.05.2021 NIEDZ. **SUN 20.00 8 PM**
NFM, SALA CZARNA **BLACK HALL**

RYTUAŁ: WOJNA I WOLNOŚĆ **RITUAL: WAR AND FREEDOM**

NeoQuartet:

Karolina Piątkowska-Nowicka – I skrzypce 1st violin

Paweł Kapica – II skrzypce 2nd violin

Michał Markiewicz – altówka viola

Krzysztof Pawłowski – wiolonczela cello

Laure M. Hiendl – elektronika i wideo electronics and video

Program Programme:

George Crumb (1929) *Black Angels: Thirteen Images from the Dark Land* na elektryczny kwartet smyczkowy (1970) for electric string quartet

Laure M. Hiendl (1986) *String Quartet No. 2* na kwartet smyczkowy, elektronikę i wideo (2021) for string quartet, electronics and video**

Czas Time: 60'

Zamówienie utworu *String Quartet No. 2* na kwartet smyczkowy, elektronikę i wideo Laure('a) M. Hiendl(a) dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Zamówienia kompozytorskie” realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. The commissioning of *String Quartet No. 2* for electric string quartet, electronics and video by Laure M. Hiendl was subsidised from the Culture Promotion Fund of the Ministry of Culture, National Heritage and Sport as part of the programme 'Composing Commissions' realised by the Institute of Music and Dance

instytut muzyki i tańca
IMiT

Partnerzy Partners:

Black Angels: Thirteen Images from the Dark Land

Kompozycja na amplifikowany kwartet smyczkowy. Od wykonawców wymaga również gry na instrumentach perkusyjnych i kieliszkach napęcznionych wodą oraz skandowania. W utworze widoczne jest zainteresowanie Crumba problemami współczesnego świata (o czym świadczy dopisek w partyturze *in tempore belli* – w czasie wojny): kompozytor odniósł się do konfliktu w Wietnamie. Odzwierciedlił też w muzyce swoistą istotę zła, w całej jego banalności, ale i potędze. Mistyczny, niekiedy wręcz diabelski charakter dzieła został dopełniony przez jego rytualny wydźwięk. Podkreślają to forma i struktura utworu, które zostały oparte na określonej symbolice, zwłaszcza liczb 7 i 13, oraz odnoszący się do budowy podtytuł *Thirteen Images from the Dark Land*. Zarówno długości fraz, jak i następstwa interwałów są definiowane przez symbole. Nie jest to odosobniony przypadek w twórczości Amerykanina, który w jednym z wywiadów stwierdził, że zaangażowanie w magię liczb jest częścią jego języka muzycznego.

A composition for amplified string quartet. Musicians performing it also have to play the drums and water-filled glasses as well as chanting. The composition is an example of Crumb examining contemporary problems: the famous gloss to the score *in tempore belli* – in the time of war – refers to the Vietnam conflict. It reflects the essence of evil, both in its banality and power. The composition's mystical, devilish character is underscored by its ritualistic aspects. It is replete with symbols; the piece's structure is based on the numbers 7 and 13 and its self-referential subtitle is *Thirteen Images from the Dark Land*. Symbols define both the length of phrases and the order of intervals in *Black Angels*. This is a trademark of Crumb, who once said that numbers are a part of his musical idiom.

Marta Konieczna

String Quartet No. 2

String Quartet No. 2 to medytacja nad cierpieniem i pragnieniami osób queer. Utwór zmienia przeznaczenie religijnych form rytualnych, oferując przestrzeń do cichej i niezbyt cichej refleksji, do prześledzenia przeżyć, do napisania i przepisania tego, co się wydarzyło, a także tego, czego pragnęliśmy, lecz się nie wydarzyło. Wideo wplecione w muzyczne faktury działa jak znak ciszy, jak świadek stacji na ścieżce, która nie prowadzi do odkupienia, ale do zaangażowania w ciągłe, wspólnotowe stawanie się, będące swoistym kołem ratunkowym.

String Quartet No. 2 is meditation on queer distress and desires. It is a repurposing of religious ritualistic forms, an offering of a space for quiet and not so quiet reflection, for tracing lived experiences, for writing and rewriting what happened and what was wished to have happened instead. The video interspersed into the musical textures acts as a marker of stillness, as a witness of stations along a path that leads to no redemption but to a commitment to continual, communal becomings, a lifeline of sorts.

Laure M. Hiendl

KOMPOZYTORZY COMPOSERS

George Crumb

Amerykański kompozytor i pedagog związany z University of Pennsylvania. To jeden z najważniejszych twórców muzyki drugiej połowy XX w. Od wielu dekad jest wierny własnemu językowi dźwiękowemu, na który składają się eksploracja efektów brzmieniowych i mistyczny symbolizm, a jednocześnie dyscyplina formalno-strukturalna oraz przejrzystość faktury. W jego dorobku artystycznym dominuje muzyka fortepianowa oraz kameralna na zróżnicowane obsady, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki wokalne. Najważniejszymi utworami kompozytora są *Vox Balanae*, cykle *Makrokosmos* i *American Songbook*, *Echoes of Time and the River* (Nagroda Pulitzera, 1968) i *Black Angels*.

American composer and teacher, associated with the University of Pennsylvania. One of the greatest composers of the second half of the 20th century, he remained faithful to his own musical idiom for decades. This consisted in exploring sound and using mystical symbolism while maintaining formal and structural discipline and textural clarity. His repertoire is dominated by piano and chamber music for varied ensemble makeups, with an emphasis on vocal music. His most important compositions are *Vox Balanae*, the *Makrokosmos* and *American Songbook* series, *Echoes of Time and the River* (Pulitzer Prize 1968), and *Black Angels*.

Laure M. Hiendl

Kompozytor(ka) i performer(ka) mieszkający(a) w Berlinie i Nowym Jorku. Działa na pograniczu muzyki wykonywanej na koncertach, performance'u, teatru muzycznego, instalacji i innych dziedzin interdyscyplinarnych. Wykorzystuje instrumenty głównie w interakcji ze środkami elektronicznymi i bada wykonalność relacji czasoprzestrzennych w muzyce na żywo, pojmowanych jako wspólny akt przestrzenny rozgrywający się w czasie między ciałami uczestniczącymi w zdarzeniu, które jest z natury teatralne. Studiował(a) kompozycję u Beata Furrera w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst we Frankfurcie nad Menem, a także u Rogera Reynoldsa na University of California San Diego. Od 2015 r. robi doktorat na Columbia University w Nowym Jorku u George'a E. Lewisa. Prace artysty(ki) były prezentowane na wielu festiwalach i przez liczne instytucje, m.in. 3hd Festival, Akademie der Künste, Radialsystem i Ultraschall Festival w Berlinie, Bergen Assembly, impuls Festival w Grazu, Międzynarodowe Letnie Kursy Nowej Muzyki w Darmstadt, Sacrum Profanum w Krakowie, The Kitchen w Nowym Jorku, Musica Electronica Nova we Wrocławiu, Teatro Colón w Buenos Aires. Jego (jej) utwory wykonywały takie zespoły jak International Contemporary Ensemble, Ensemble KNM Berlin, JACK Quartet, Kwadrofonik, Cantando Admont, Yarn/Wire, Zafraan Ensemble.

Composer and performer based in Berlin and New York. Their activities are situated between concert music, performance, music theatre, installation and other interdisciplinary realms, employing instruments mainly in interaction with electronic means, and exploring the performativity of the space-time-body relationship in music as a live act – as a shared space in time between bodies for an event that is inherently theatrical. Hiendl studied composition with Beat Furrer at the University of Music and Performing Arts in Frankfurt/Main as well as with Roger Reynolds at the University of California San Diego. Since 2015, they have pursued a doctorate at Columbia University in New York with George E. Lewis. Their works have been presented at festivals and institutions like 3hd Festival, Radialsystem, Ultraschall, Bergen Assembly, impuls, Darmstädter Ferienkurse für Neue Musik, Musica Electronica Nova, Sacrum Profanum, The Kitchen, Akademie der Künste Berlin, Teatro Colón by ensembles such as International Contemporary Ensemble, Ensemble KNM, JACK Quartet, Kwadrofonik, Cantando Admont, Yarn/Wire, Zafraan Ensemble and others.

WYKONAWCY PERFORMERS

NeoQuartet

NeoQuartet to kwartet smyczkowy złożony z absolwentów akademii muzycznych w Gdańsku, Warszawie i Lucernie. Jest jednym z najciekawszych i najprężniej działających zespołów specjalizujących się w muzyce współczesnej w Europie. Artyści za cel stawiają sobie promocję twórczości głównie młodych kompozytorów. Członkowie NeoQuartet to pasjonaci sztuki współczesnej, chętni do podejmowania nowatorskich poszukiwań, otwarci na współpracę z najbardziej wymagającymi artystami. Zespół jest laureatem prestiżowej Pomorskiej Nagrody Artystycznej za rok 2018. Był również nominowany do szeregu innych nagród (Sztorm Roku, Fryderyki). Ma na koncie dziesięć płyt wydanych przez polskie, niemieckie, greckie i amerykańskie wytwórnie. Od 2017 r. NeoQuartet poszerzył swoje instrumentarium o elektryczne instrumenty smyczkowe midi, syntezatory oraz loopery. Projekt Neo Electric Quartet jest unikatowym zjawiskiem na światowej scenie muzyki nowej. NeoQuartet organizuje własny festiwal NeoArte – Syntezator Sztuki (pierwsza edycja: październik 2012 r.). Impreza odbywa się w Gdańsku i corocznie patronuje jej wybitny kompozytor. Założone przez NeoQuartet Stowarzyszenie NeoArte dzięki wsparciu Instytutu Muzyki i Tańca regularnie zamawia u polskich i zagranicznych kompozytorów nowe utwory. Wśród twórców, którzy pisali specjalnie dla NeoQuartet, są Sławomir Kupczak, Jakub Polaczyk, Maxim Kolomiiets, Bohdan Sehin, Aleksander Kościów, Oleksij Shmurak, Jerzy Kornowicz, Agnieszka Stulgińska, Marek Czerniewicz, Dariusz Przybylski, Dai Bo, Gabriel Paiuk, Grzegorz Pieniek, Kamil Kosecki, Piotr Peszat, Rafał Zapata, Peter Machajdík, Märt-Matis Lill, Anna Huuskonen, Adam Vilagi, Peter Helmut Lang, Art-Oliver Simon, Eunsil Kwon i Simon Christensen.

NeoQuartet is a Polish string quartet focused on performing contemporary classical music. The ensemble very often combines contemporary classical music with visual arts, modern dance, and electronics. NeoQuartet's aim is to collaborate with contemporary composers and to make their music familiar to wider audience. NeoQuartet is one of the most active European ensembles specializing in new music. It has played numerous concerts at the most renowned festivals throughout Europe, China, South Korea, Japan, and the USA. The ensemble has recorded so far 10 CDs for Polish, German, Greek and American labels. NeoQuartet is the winner of Pomeranian Art Award 2018 and was nominated to other prestigious Polish awards: Sztorm Roku, and Fryderyk. Since 2017, NeoQuartet has started also to play electric instruments with synthesizers and looper stations. This project is called Neo Electric Quartet – the world's only electric string quartet performing new music. NeoQuartet organizes NeoArte Synthesizer of Arts Festival established in 2012 and held each year in Gdańsk. The main idea of this annual event is to popularize contemporary classical music among wide range of audience. For this festival, renowned composers, artists and young talented musicians meet together to provide a new musical perspective of our times. The first edition of the New Music Spectrum took place in October 2012 in Gdańsk, Poland. Since 2013, the festival's formula has been gradually expanded incorporating workshops for composers, workshops for contemporary improvisation and workshops for children. NeoArte – an association established by NeoQuartet, regularly commissions works by Polish and foreign composers. The list of composers who have dedicated their compositions to NeoQuartet already includes: Sławomir Kupczak, Jakub Polaczyk, Bohdan Sehin, Maxim Kolomiiets, Aleksander Kościów, Oleksij Shmurak, Jerzy Kornowicz, Agnieszka Stulgińska, Marek Czerniewicz, Dariusz Przybylski, Dai Bo, Gabriel Paiuk, Grzegorz Pieniek, Kamil Kosecki, Piotr Peszat, Rafał Zapata, Peter Machajdík, Märt-Matis Lill, Anna Huuskonen, Adam Vilagi, Peter Helmut Lang, Art-Oliver Simon, Eunsil Kwon and Simon Christensen.

Organizator Organizer

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego

Współorganizator Co-Organizer

Związek Kompozytorów Polskich

Dyrektor generalny General Director

Andrzej Kosendiak

Zastępca dyrektora ds. organizacyjnych Deputy Director of Operations

Olga Kończak

Zastępca dyrektora ds. programowych Deputy Director for Programme Coordination

Jarosław Thiel

Dyrektor artystyczny Artistic Director

Pierre Jodlowski

Koordynator festiwalu Festival Manager

Alicja Książek

Rada programowa Programme Council

Mateusz Ryczek

Sławomir Wieczorek

Dział koordynatorów i producentów wydarzeń artystycznych Project Management

Agata Michalak – kierownik Head of Management

Martyna Hnatyszak, Katarzyna Jodlowski, Małgorzata Klajn-Bućko, Alicja Książek, Joanna Lenart, Maria Mąkowska, Michał Szczerek

Dział promocji i sprzedaży Promotion and Sales Department

Kamila Janaszekiewicz-Kosendiak – kierownik Head of Department

Wojtek Świerdzewski, Marta Gliwińska, Szymon Bira, Marta Niedźwiecka, Anna Marks, Katarzyna Darul, Oskar Łapeta, Dominika Otmar, Paweł Piotrowicz, Łukasz Rajchert, Bogusław Beszłej, Karol Sokołowski, Agnieszka Truszkowska, Przemysław Świątek, Joanna Marszałek, Kinga Myślicka, Katarzyna Świtoń, Adrianna Hołdys, Nathalie Paprić, Alicja Szczepaniak, Karolina Kostwicka, Aleksandra Zegar, Małgorzata Woźnicka, Ewelina Korczakowska, Joanna Smółka, Anna Stechnij, Paulina Stechnij, Marcelina Werner

Biuro prasowe Press Office

Agnieszka Frei, Agnieszka Szachnowska-Cybulska

Sekretariat Director's Office

Katarzyna Harewska, Anna Gabryluk

Dział Produkcji Technicznej Production

Ewa Schubert – kierownik Head of Department

Rafał Kowalczyk, Marcin Piłat, Maciej Komorowski, Ryszard Mazurkiewicz, Krystian Żychliński, Rafał Żelechowski, Andrzej Wysmyk, Paweł Ptaszek, Klaudiusz Łuszczyna, Wojciech Kwinta, Mateusz Maziarz, Jędrzej Kuziela, Paweł Płachetka, Piotr Stanclik, Rafał Jęczmyk, Dawid Schindler, Piotr Papier, Łukasz Myszyński, Michał Święcki, Aleksander Sobecki, Rafał Skiba, Piotr Rudnicki, Mateusz Białaszczyk, Maciej Buczek, Zbigniew Bodzek, Katarzyna Łasek, Tomasz Styputkowski, Mikołaj Wolniewski, Michał Andruszewski, Bartosz Zarzycki, Maciej Pomianek, Kamil Reszka

Dział Zarządzania Obiektem Technical Department

Marcin Zajac – kierownik Head of Department

Joanna Tyczyńska, Andrzej Kurowski, Joanna Pukienas, Karol Gawroński, Teresa Benedyczak, Krzysztof Haremza, Maciej Tabisz, Maciej Kabała, Jakub Dąbrowski, Dominika Rudkowska-Kołakowska, Krzysztof Tabisz, Jakub Zienkiewicz, Mirosław Sobiech, Krzysztof Szymczak, Robert Matkowski, Wojciech Zasadziński, Roman Puchalski, Marcin Kubera

Zespół Kontrolingu i Rozliczeń Controlling

Anna Maciątek, Agnieszka Tracz, Małgorzata Kuźmińska, Paulina Golc

Zespół ds. Zamówień Publicznych Public Procurement

Jędrzej Gajowiak, Daniela Kretek

Dział Zarządzania Zasobami Ludzkimi Human Resources Department

Wioletta Stasik – kierownik

Halina Piecka, Małgorzata Gimbut, Marta Sokołowska, Agnieszka Szklarczyk-Wach, Jolanta Drozdowska

Zespół ds. Obsługi Widowni Audience Service Team

Joanna Wagner-Zadorska, Krystian Barczyk, Justyna Hebda, Paulina Stechnij, Alicja Szczepaniak

Zespół ds. Logistyki Wydarzeń Logistics

Renata Puczyńska, Żaneta Kicińska, Łukasz Rataj

Dział Księgowości Accounting Department

Jolanta Wiewiórska, Monika Mały, Elżbieta Matczak, Agata Błędowska, Małgorzata Korystawska, Anna Opala

Wydawca Publisher

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
The Witold Lutosławski National Forum of Music
pl. Wolności 1
50-071 Wrocław
www.nfm.wroclaw.pl

Copyright © by

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
Wrocław 2021

Redakcja merytoryczna książki programowej Supervising Editor

Sławomir Wieczorek

Opieka redakcyjna książki programowej Editor

Marta Niedźwiecka

Redakcja językowa Editor of the Polish version

Dominika Otmár

Tłumaczenia Translations

Anna Marks, Agata Klichowska

Proofreading

Anna Marks

Wizerunek festiwalu, skład Festival Visual Identity, Layout DTP Service

Wojtek Świerdzewski

ISBN 978-83-64875-77-9

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie całości lub fragment niniejszej publikacji bez zgody właściciela praw jest zabronione. All rights reserved. Distribution of all or part of this publication without permission from the rights holder is prohibited.

Organizator zastrzega sobie możliwość dokonania zmian w programie.

The Presenter reserves the right to change the programme.

Organizator
Presented by:

NFM – instytucja kultury miasta Wrocławia współprowadzona przez
NFM – City of Wrocław institution of culture co-managed by:

Współorganizator
In partnership with:

Sponsorzy NFM
NFM Sponsors:

Partnerzy festiwalu
Festival Partners:

Partnerzy medialni
Media Partners:

Dofinansowano ze środków
Co-financed from the funds of:

